

TURUN MÄLIKKÄLÄN METSÄN LUONTOTYYPPISELVITYS

FM Turkka Korvenpää

Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy

29.12.2022

Sisällys:

1. JOHDANTO	3
2. ALUEEN YLEISKUVAUS	3
3. MENETELMÄT	4
4. KASVILAJISTOSTA	4
5. LUONTOTYYPIT KUVIOITTAIN.....	5
6. KIRJALLISUUS JA LÄHTEET	47
LIITE 1. Luontotyyppikuvioiden numerointi	
LIITE 2. Pääluontotyytit	
LIITE 3. Luontodirektiivin luontotyytit	

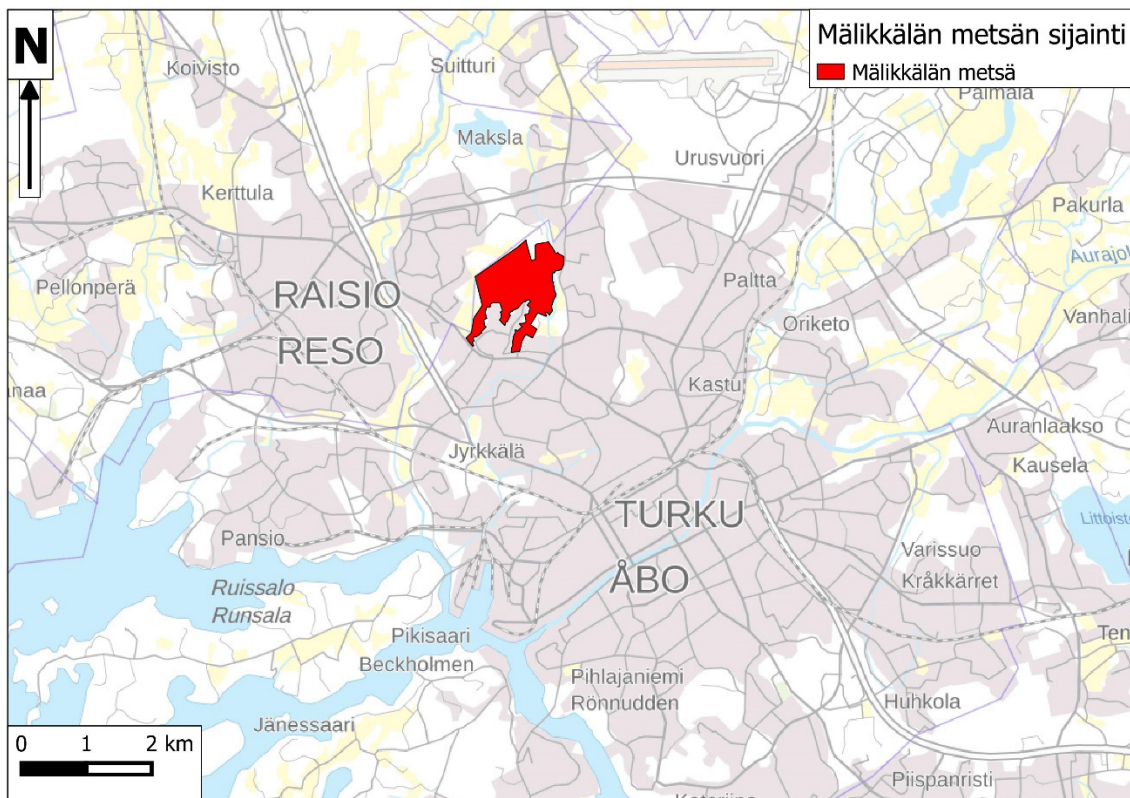
Kannen kuva: Kalliomännikköä Mälikkälän metsän länsiosassa (luontotyyppikuvio 6).

Pohjakartat: © Maanmittauslaitos 12/2022.

Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy
Hanhenkaari 10 as 16
21420 Lieto
Puh. 045-6793602
www.envibio.net

1. JOHDANTO

Turun kaupungin ympäristönsuojelu tilasi Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy:ltä nk. Mälikkälän metsän luontotyyppiselvityksen. Työhön sisältyi myös kasvillisuuden yleispiirteinen kartoitus, jossa keskityttiin uhanalaiseen lajistoon sekä haitallisten vieraskasvilajien kasvustojen etsintään. Työn suoritti FM (biologi) Turkka Korvenpää. Mälikkälän metsä sijaitsee Mälikkälän kaupunginosassa ja se rajoittuu Raisioon (kartta 1).

Kartta 1. Mälikkälän metsän sijainti.

2. ALUEEN YLEISKUVAUS

Mälikkälän metsän pinta-ala on noin 120 ha. Se sijaitsee tiiviisti rakennetun kaupungin keskellä Turun ja Raision rajan tuntumassa. Alueelle on ominaista pienipiirteisesti vaihteleva topografia kallioineen, jyrkänteineen ja maaston painanteisiin syntyneine soistumineen. Laajoja soita ei ole, mutta metsässä on muutamia pieniä rämeitä, korpia ja nevoja, joista osa on säilynyt ojittamattomina. Nevat ja rämeet ovat karuja, mutta korvissa esiintyy myös ruohoisuutta. Alueen länsiosassa sijaitsee ruosteinen lähde, josta vesi valuu tihkupintaisen korven kautta muutaman kymmenen metrin päähän kaivettuun ojaan. Vanhan kuusikon

keskellä olevan lähteen luontoarvot ovat tästä huolimatta hyvin säilyneet. Metsät ovat olleet jo jonkin aikaa käsittelemättä ja puusto on monin paikoin tiheää sekä eri-ikäisrakenteista. Lahopuujatkumo on kuitenkin ehtinyt katketa, eikä uutta lahopuuta ole vielä ehtinyt kertyä kovin paljon. Vallitsevin metsätyyppi on kuusikkoa kasvava tuore kangas, jonka lisäksi lukuisilla kallioilla kasvaa paikoin varsin luonnontilaisiakin kalliomänniköitä. Siellä täällä esiintyy yksittäisiä tammia ja Kuninkojan länsipuolella sijaitsee mäenrinteellä pieni tammimetsä. Jyrkänteet ovat karuja ja lievää mesotrofiaa löytyi vain yhdeltä. Mälikkälän metsässä ei ole puroja, mutta selvitysalueeseen kuuluu pieni osuus Kuninkojaa. Selvitysalueeseen sisältyy myös muutamia peltoja sekä metsittyneitä peltoja. Metsäkylän pohjoispuolella on hevoslaitumina käytettyjä peltoja, joilla on joitakin pieniä metsälaidun- ja hakamaasaarekkeita.

Mälikkälän metsässä on hyvin ahkerassa käytössä olevia kevyen liikenteen väyliä sekä ihmisten metsään tekemiä polkuja. Merkittävää roskaantumista tai maaston kulumista ei muutamia talojen viereisiä kalliomänniköitä lukuun ottamatta ole kuitenkaan havaittavissa.

3. MENETELMÄT

Kartoitettu alue jaettiin luontotyyppikuvioihin, jotka numeroitiin ja joista laadittiin lyhyt kuvaus. Kuviojaossa käytettiin apuna GPS-laitetta sekä ilmakuvia. Kuvaukset sisältävät tietoa elävästä ja kuolleesta puustosta, vesitaloudesta sekä putkilokasvillisuuden valtalajeista ja mahdollisista huomionarvoisista kasvilajeista. Samoin kiinnitettiin huomiota haitallisiin vieraskasvilajeihin ja maaston kulumiseen sekä roskaantumiseen. Jokaiselta kuviolta määritettiin luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnin mukainen luontotyyppi sekä mahdollinen luontodirektiivin luontotyyppi. Samoin määritettiin kuvion kasvillisuustyyppi Toivosen ja Leivon (2001) käyttämän luokituksen mukaan sekä kirjattiin tieto, onko kyseessä metsälain erityisen tärkeä elinympäristö, vesilain suojaama pienvesi tai luonnonsuojelulain suojaama luontotyyppi. Maastotyöt tehtiin 13.8., 14.8. ja 15.8.2022.

4. KASVILAJISTOSTA

Mälikkälän metsästä ei löydetty uhanalaisia putkilokasvilajeja. Alueen lounaiskulmassa entisen pellon reunalla kasvaa niukasti silmälläpidettävää ketoneilikkaa seuranaan huomionarvoinen perinnebiotooppilaji mäkikaura. Huomionarvoisia perinnebiotooppilajeja

on vähän. Mäkikauran lisäksi muutamalta kuviolta löytyi nuokkukohokkia. Alueella kasvaa tavallisia lehtokasveja, kuten sinivuokkoa ja valkovuokkoa sekä muutamassa paikassa vähän kevätlinnunhernettä. Kaiken kaikkiaan lehtokasvillisuus on melko niukkaa, sillä kangasmetsät ovat vallitsevia. Haitallisia vieraskasvilajeja on samoin vähän. Kuninkojan varrella esiintyy kuitenkin kohtuullisen runsaasti jättipalsamia.

5. LUONTOTYYPIT KUVIOITTAIN

Mälikkälän metsästä rajattiin 129 luontotyyppikuviota, jotka esitellään seuraavassa. Kuviokuvauksissa mainitaan aluksi luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnissa käytetyn luokituksen mukainen luontotyyppi (LuTu -tyyppi), jonka jälkeen seuraa lyhyt kuvaus. Lisäksi mainitaan mahdollinen luontodirektiivin luontotyyppi sekä Toivosen & Leivon (2001) mukainen kasvillisuustyyppi. Samoin mainitaan, jos kyseessä on metsälakikohde, vesilain suojaama pienvesi tai luonnonsuojelulain luontotyyppi. Kuvionumerointi, pääluontotyyppi ja mahdollinen luontodirektiivin luontotyyppi on esitetty liitteissä 1-3.

KUVIO 1: VARTTUNUT KUIVAHKO KANGAS

Noin 50-vuotias tehokkaasti hoidettu ja harvennettu talousmetsämäinen männikkö kuivahkolla kankaalla. Alarinteellä metsätyyppi vaihtuu tuoreeksi kankaaksi. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti sananjalkaa, mustikkaa, metsälauhaa, puolukkaa ja kieloa. Muuta kasvistoa ovat mm. metsäkastikka, kanerva, oravanmarja ja metsätähti.

Varttunut kuivahko kangas on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio muistuttaa vielä niin suuresti talousmetsää, ettei se ole tällä hetkellä edustava. Toivonen & Leivo: puolukkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,42 ha.

KUVIO 2: KALLIOMETSÄ

Karu jäkäläinen kallio, jolla kasvaa iältään vaihtelevaa mäntypuustoa. Seassa on myös kilpikaarnaisia puita. Latvuspeittävyys on noin 40 %. Kalliolla tavataan runsaasti kanervaa ja metsälauhaa. Muuhun lajistoon kuuluvat mm. mustikka sekä pienessä painanteessa kasvavat jokapaikansara ja juolukka. Lahopuuta ei juuri ole. Pohjoisreunalla sijaitseva jyrkänne on lähinnä matala ja portaittainen jyrkkä kalliorinne.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kuviolla ei juuri ole lahopuuta, ja puusto on pääasiassa melko nuorta. Edustavuus on siten melko alhainen. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,15 ha.

KUVIO 3: KALLIOMETSÄ

Edustava, karu kalliomännikkö, jossa kasvaa vanhaa kilpikaarnaista, melko pienikokoista mäntyä. Puuston latvuspeittävyys on noin 50 %. Lahopuuta esiintyy kuitenkin melko niukasti ja maasto on paikoin kulunut. Kenttäkerroksessa tavataan runsaan kanervan ohella mm. ahosuolaheinää, metsälauhaa ja variksenmarja. Sammalistossa on esim. hohkasammalta.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kuvio on luontodirektiivin luontotyyppiä boreaalinen luonnonmetsä. Kyseessä on myös metsälain erityisen tärkeä elinympäristö. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,79 ha.

KUVIO 4: VARTTUNUT KUIVAHKO KANGAS

Kuivahko kangas, jolla kasvaa melko tiheää, hieman eri-ikäisrakenteista ja melko vanhaa männikköä. Lahopuuta ei ole käytännössä lainkaan. Runsaiden mustikan ja puolukan ohella kasvistoon kuuluvat esim. kangasmaitikka, variksenmarja, juolukka, metsälauha, sananjalka, kanerva ja kuvion pohjoisosasta niukkana löytynyt siniheinä.

Varttunut kuivahko kangas on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio muistuttaa vielä niin suuresti talousmetsää, ettei se ole tällä hetkellä edustava. Toivonen & Leivo: puolukkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,35 ha.

KUVIO 5: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Melko varttunutta mäntyvaltaista metsää kasvava tuore kangas. Sekapuina on hieman kuusta, vähän koivua ja muutama nuori haapa. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaasti mustikkaa ja puolukkaa. Kasvistoon kuuluvat myös mm. sananjalka ja metsäkastikka.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvion edustavuus on kuitenkin vielä melko alhainen. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,46 ha.

KUVIO 6: KALLIOMETSÄ

Karua, vanhaa, edustavaa ja luonnontilaista kalliomännikköä (kannen kuva). Eri-ikäisrakenteiseen puustoon kuuluu paljon kilpikaarnaisia puita ja kuviolla on yksittäisiä keloja. Mäen laella puusto on paikoin harvempaa. Kasvistoon kuuluvat mm. kanerva, puolukka, juolukka, metsälauha, mustikka, variksenmarja ja ahosuolaheinä. Kalliolla kasvaa myös hohkasammalta. Kuviolla on polkuja, mutta niiden ulkopuolella kuluminen on suhteellisen vähäistä. Pohjoispään maastokarttaan merkitty jyrkänne on lähinnä jyrkkä kalliorinne, eikä varsinainen jyrkänne.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kuvio on luontodirektiivin luontotyyppiä boreaalinen luonnonmetsä. Kyseessä on myös metsälain erityisen tärkeä elinympäristö. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 3,03 ha.

KUVIO 7: KARU VALOISA KALLIOJYRKÄNNE

Länteen avautuva, karu, enimmillään noin 10 m korkea kalliojyrkänne, jossa on rakoja ja ylikaltevia kohtia. Jyrkänteen alla kasvaa tavanomaista kangasmetsää. Luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnissa länteen avautuvat jyrkänteet luokitellaan ilmansuunnan perusteella valoisiksi jyrkänteiksi, vaikka tämä jyrkänne on melko varjoisa.

Karu valoisa kalliojyrkänne on säilyvä luontotyyppi. Jyrkänne ei ole kovin edustava, mutta täyttää kuitenkin metsälakikohteen määritelmän. Toivonen & Leivo: karu sammalkallioseinämä. – Pinta-ala 0,11 ha.

KUVIO 8: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Melko varttunutta, tiheää kuusivaltaista metsää kasvava tuore kangas. Eri-ikäisrakenteisessa puustossa esiintyy myös paljon mäntyä. Kuviolla on kelo, mutta muuten lahoppuuta on vähän. Kenttäkerroksessa tavataan mm. sananjalkaa, kieloa, mustikkaa ja metsälauhaa.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvion edustavuus on kuitenkin vielä melko alhainen. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin kuusikangas. – Pinta-ala 0,40 ha.

KUVIO 9: KARU VALOISA KALLIOJYRKÄNNE

Matala, karu, länteen-luoteeseen avautuva kalliojyrkäne. Osittain portaittaisen seinämän korkeus on enimmillään noin 10 m. Varjoisan jyrkänteiden alla kasvaa tavanomaista kangasmetsää. Seinämän alusta on paikoin kulunut.

Karu valoisa kalliojyrkäne on säilyvä luontotyyppi. Jyrkäne ei ole kovin edustava, eikä se täytä metsälakikohteen määritelmää. Toivonen & Leivo: karu sammalkallioseinä. – Pinta-ala 0,07 ha.

KUVIO 10: KANGASRÄME

Ojittamaton ja luonnontilainen kangasräme, jolla kasvaa melko vanhaa männikköä. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti suopursua, juolukkaa ja mustikkaa. Muuta kasvistoa ovat mm. pallosara ja variksenmarja.

Kangasräme on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: kangasräme. – Pinta-ala 0,08 ha.

KUVIO 11: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Melko vanhaa mäntyvaltaista puustoa kasvava tuore kangas, jossa on myös lyhyehköä kuusta. Tiheässä metsässä seisoo kolme keloja. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti mustikkaa ja puolukkaa.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,48 ha.

KUVIO 12: KANGASRÄME

Ojittamaton ja luonnontilainen kangasräme, jolla kasvaa melko nuorta mäntyvaltaista puustoa. Alemmassa latvuserroksessa on lyhyttä kuusta ja pensaskerroksessa virpajua. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti juolukkaa, mustikkaa ja suopursua.

Kangasräme on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: kangasräme. – Pinta-ala 0,16 ha.

KUVIO 13: VARTTUNUT KUIVAHKO KANGAS

Eri-ikäisrakenteista männikköä kasvava kuivahko kangas. Valtaosa puista on melko nuoria, mutta joukossa on myös kilpikaarnaisia mäntyjä. Sekapuina tavataan vähän kuusta ja koivua. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaiden mustikan ja puolukan ohella esim. kanervaa ja juolukkaa.

Varttunut kuivahko kangas on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: puolukkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,22 ha.

KUVIO 14: KARU KALLIOTIERASAMMALKALLIO

Hyvin niukkapuustoinen, karu avokallio (kuva 1), joka on melko voimakkaasti kulunut. Länsireunalla ei ole jyrkennettä, vaan matala kalliojyrkäne. Kalliolla kasvaa runsaasti ahosuolaheinää, metsälauhaa ja kanervaa. Hieman harvalukuisempaa lajistoa edustaa kalliokohokki.

Karu kalliotierasammalkallio on säilyvä luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin silikaattikalliot ja Suomen kansainväliseen vastuuluontotyyppiin avoimet silokalliot. Kyseessä on myös metsäläkikohde. Toivonen & Leivo: karu poronjäkälvarpukallio. – Pinta-ala 0,62 ha.

Kuva 1. Kuvio 14 on karua avokalliota.

KUVIO 15: KALLIOMETSÄ

Eri-ikäisrakenteista tiheydeltään vaihtelevaa männikköä kasvava karu kalliometsä (kuva 2). Puusto on muuten jokseenkin luonnontilaista, mutta lahopuuta esiintyy niukasti. Kuviolla tavataan runsaasti kanervaa, mustikkaa, puolukkaa ja metsälauhaa. Muuhun lajistoon kuuluvat mm. ahosuolaheinä, juolukka, variksenmarja, kalliokohokki ja hohkasammal.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kuvio on luontodirektiivin luontotyyppiä boreaalinen luonnonmetsä. Kyseessä on myös metsälain erityisen tärkeä elinympäristö. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 13,07 ha.

Kuva 2. Karua kalliomännikköä kuviolla 15.

KUVIO 16: VARTTUNUT KUIVAHKO KANGAS

Eri-ikäisrakenteista mäntyvaltaista metsää kasvava kuivahko kangas, jossa on tuoreen kankaan laikkuja. Lahopuuta on hyvin vähän. Kenttäkerroksen kasvistoon kuuluvat esim. mustikka, kanerva, juolukka ja puolukka.

Varttunut kuivahko kangas on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: puolukkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,52 ha.

KUVIO 17: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Varttunutta kuusi-mänty-koivumetsää kasvava tuore kangas. Lahopuuta ei ole ja kuviolla on leveä polku. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaan mustikan lisäksi mm. kieloa, metsäalvejuurta, metsälauhaa ja sananjalkaa.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio on kuitenkin vielä niin talousmetsämäinen, että sen edustavuus on alhainen. Toivonen & Leivo: tuore havu-lehtipuukangas. – Pinta-ala 0,26 ha.

Kuva 3. Luhtavilla on runsas kuviolla 19.

KUVIO 18: KARU VALOISA KALLIOJYRKÄNNE

Karu ja varjoisa länteen avautuva kalliojyrkäne, jonka korkeus on enimmillään noin 10 m. Jyrkänteiden alla kasvaa tavanomaista kangasmetsää. Jyrkänteiden alla on polku.

Karu valoisa kalliojyrkäne on säilyvä luontotyyppi. Jyrkäne ei ole kovin edustava, eikä se täytä metsälakikohteen määritelmää. Toivonen & Leivo: karu sammalkallioseinämä. – Pinta-ala 0,07 ha.

KUVIO 19: SARANEVA

Ojittamaton ja luonnontilainen varsinainen saraneva, jolla kasvaa runsaasti luhtavillaa, pullosaraa ja isokarpaloa (kuva 3). Muuhun kasvistoon kuuluvat mm. raate ja tupasvilla.

Saraneva on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio sisältyy myös luontodirektiivin luontotyyppiin vaihettumis- ja rantasuot ja on metsälakikohde. Toivonen & Leivo: saraneva. – Pinta-ala 0,15 ha.

KUVIO 20: KANGASRÄME

Ojittamaton ja luonnontilainen kangasräme, jolla kasvaa runsaasti juolukkaa, suopursua ja pallosaraa. Kasvistoon kuuluu myös siniheinä.

Kangasräme on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: kangasräme. – Pinta-ala 0,19 ha.

KUVIO 21: ISOVARPURÄME

Ojittamaton ja luonnontilainen ohutturpeinen räme, jolla isovarpuiset ja tupasvillaiset kohdat vuorottelevat. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti tupasvillaa, juolukkaa, suopursua ja isokarpaloa.

Isovarpuräme on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: minerotrofinen isovarpuräme. – Pinta-ala 0,20 ha.

KUVIO 22: SARANEVA

Ojittamaton ja luonnontilainen varsinainen saranevalaikku, jolla kasvaa runsaasti pullosaraa ja isokarpaloa. Muuta kasvistoa ovat esim. riippasara ja luhtavilla.

Saraneva on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio sisältyy myös luontodirektiivin luontotyyppiin vaihettumis- ja rantasuot ja on metsälakikohde. Toivonen & Leivo: saraneva. – Pinta-ala 0,03 ha.

KUVIO 23: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Hieman soistunut, melko tiheää ja varttunutta mänty-kuusimetsää kasvava tuore kangas. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaasti mustikkaa ja pallosaraa. Lajistoon kuuluvat myös tähtisara ja puolukka.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,12 ha.

Kuva 4. Kangasrämettä kuviolla 24.

KUVIO 24: KANGASRÄME

Ojittamaton kangasräme, jolla kasvaa mäntymetsää (kuva 4). Sekapuuna esiintyy vähän koivua. Itäpäässä on taimikkoa ja rämeen pohjoiskärjessä vähän kangaskorpea. Kenttäkerroksessa kasvaa runsaasti suopursua, juolukkaa ja puolukkaa. Muuhun kasvistoon kuuluvat mm. variksenmarja, tupasvilla, lakka ja luhtavilla.

Kangasräme on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: kangasräme. – Pinta-ala 1,01 ha.

KUVIO 25: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Tiheää, eri-ikäisrakenteista mäntyvaltaista metsää kasvava tuore kangas. Sekapuuna tavataan paljon kuusta ja hiukan koivua. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksen kasvistoon kuuluvat runsaiden mustikan ja puolukan lisäksi esim. sananjalka ja kangasmaitikka.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,80 ha.

KUVIO 26: NUORI TUORE KANGAS

Nuorta, tiheää mäntyvaltaista metsää kasvava tuore kangas, jossa on lehtomaisen kankaan laikkuja. Kuviolla kasvaa myös paljon kuusta ja hiukan pähkinäpensasta. Noron (kuvio 29) jatkeena virtaavan ojan varrella on koivua. Kasvistoon kuuluvat runsaiden mustikan ja metsälauhan ohella mm. puolukka, metsätähti, kangasmaitikka, vanamo, oravanmarja, metsäkastikka, sananjalka ja kielo. Lahopuuta ei juuri ole.

Nuori tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio ei ole edustava, sillä se on harventamatta jäänyttä entistä talousmetsää. Toivonen & Leivo: tuoreen mäntykankaan välisukessiiovaihe. – Pinta-ala 4,95 ha.

KUVIO 27: NUORI KUIVAHKO KANGAS

Kallioista kuivahkoa kangasta, jolla kasvaa nuorta männikköä. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti kanervaa ja puolukkaa. Lahopuuta ei ole.

Nuori kuivahko kangas on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio ei ole edustava, sillä se on entistä talousmetsää. Toivonen & Leivo: kuivahkon mäntykankaan välisukessiiovaihe. – Pinta-ala 0,19 ha.

KUVIO 28: KALLIOMETSÄ

Tiheää ja vaihtelevan ikäistä mäntyä kasvava karu kallio. Lahopuuta ei juuri esiinny. Kuvion itäreunalla ei ole maastokartasta poiketen selvää jyrkännettä. Kasvistoon kuuluvat mm. metsälauha, kanerva ja puolukka.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi, mutta kuvio on edustavuudeltaan heikko. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,63 ha.

KUVIO 29: HAVUMETSÄVYÖHYKKEEN NORO

Kapea, kartoituspäivänä kuiva, mutta uomaltaan luonnontilainen noron pätkä tiheän nuoren metsän keskellä (kuva 5). Rajauksen pohjoispuolella perattu ojaksi.

Havumetsävyöhykkeen noro on puutteellisesti tunnettu luontotyyppi. Uomaltaan luonnontilainen noro on vesilain suojaama ja sen välitön rantavyöhyke metsälakikohde. Toivonen & Leivo: ei luokitusta. – Pinta-ala 0,06 ha.

Kuva 5. Kuvio 29 on uomaltaan luonnontilaista noroa.

KUVIO 30: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Melko varttunutta ja tiheää kuusikkoa kasvava tuore kangas (kuva 6). Sekapuina tavataan vähän mäntyä ja koivua. Lahopuuta on hyvin vähän. Kenttäkerroksessa kasvaa runsaan mustikan lisäksi esim. soreahiirenporrasta, oravanmarjaa, puolukkaa, lillukkaa ja metsälauhaa.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvion edustavuus on melko heikko, sillä kyseessä on entinen talousmetsä. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin kuusikangas. – Pinta-ala 3,02 ha.

Kuva 6. Tiheää kuusikkoa kuviolla 30.

KUVIO 31: KANGASKORPI

Luonnontilaisen kaltainen, ojittamaton, vanhaa kuusi-mäntymetsää kasvava mustikkakangaskorpi, jossa ei ole lahopuuta. Kenttäkerroksen kasvistoon kuuluvat runsaiden mustikan ja puolukan ohella mm. metsäkorte ja pallosara.

Kangaskorpi on Etelä-Suomessa äärimmäisen uhanalainen luontotyyppi. Se sisältyy Suomen kansainväliseen vastuuluontotyyppiin kangas- ja aitokorvet. Toivonen & Leivo: kangaskorpi. – Pinta-ala 0,08 ha.

KUVIO 32: SARANEVA

Edustava, luonnontilaisen kaltainen varsinainen saraneva (kuva 7). Suolla oleva vanha oja on jo pitkälle umpeutunut, eikä enää vaikuta merkittävästi vesitalouteen. Nevalla on mäntyjä kasvavia isovarpurämelaikkuja. Saranevalla tavataan runsaasti pullosaraa ja isokarpalaa. Kasvistoon kuuluu lisäksi mm. luhtavilla.

Saraneva on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio sisältyy myös luontodirektiivin luontotyyppiin vaihettumis- ja rantasuot ja on metsälakikohde. Toivonen & Leivo: saraneva. – Pinta-ala 0,14 ha.

Kuva 7. Kuvio 32 on luonnontilaisen kaltaista edustavaa saranevaa.

KUVIO 33: ISOVARPURÄME

Luonnontilaisen kaltainen, harvahkoa männikköä kasvava minerotrofinen räme, joka on isovarpuinen. Kuviolla on myös pullosaraa kasvavia märempiä laikkuja. Suolla seisoo kelo. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti suopursua, juolukkaa ja tupasvillaa.

Isovarpuräme on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin puustoiset suot. Toivonen & Leivo: minerotrofinen isovarpuräme. – Pinta-ala 0,11 ha.

KUVIO 34: SARARÄME

Luonnontilaisen kaltainen ja edustava varsinainen sararäme, jonka mättäillä kasvaa koivua ja muutama mänty. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaan pullosaran lisäksi mm. luhtavillaa.

Sararäme on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin puustoiset suot. Kyseessä on myös metsälakikohde. Toivonen & Leivo: nevaräme. – Pinta-ala 0,07 ha.

KUVIO 35: KANGASRÄME

Luonnontilaisen kaltainen kangasräme, jolla kasvaa vanhoja mäntyjä. Lahopuuta ei ole. Kenttäkerroksessa tavataan runsaan suopursun lisäksi mm. juolukkaa ja variksenmarjaa.

Kangasräme on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: kangasräme. – Pinta-ala 0,03 ha.

KUVIO 36: VARTTUNUT KUIVAHKO KANGAS

Melko varttunut, kallioinen, kuivahkon kankaan männikkö. Sekapuina kasvaa vähän kuusta ja koivua. Lahopuuta ei ole. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti puolukkaa ja mustikkaa.

Varttunut kuivahko kangas on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio muistuttaa vielä niin suuresti talousmetsää, ettei se ole tällä hetkellä edustava. Toivonen & Leivo: puolukkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,96 ha.

KUVIO 37: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Melko varttunutta, tiheää, kuusivaltaista metsää kasvava tuore kangas. Sekapuina esiintyy hieman koivua ja mäntyä. Osa kuusista on järeitä. Vaikka puustossa voikin havaita erikäisyyttä, on kyseessä kuitenkin selvästi entinen talousmetsä. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa kasvaa runsaan mustikan ohella esim. sananjalkaa ja metsäkortetta.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin kuusikangas. – Pinta-ala 1,52 ha.

KUVIO 38: KALLIOMETSÄ

Karu kallio, jolla kasvaa harvaa männikköä. Puuston latvuspeittävyys on noin 30 %. Männyt ovat vanhoja mutta pienikokoisia. Maassa makaa muutama kapea kelomaapuu. Kasvistoon kuuluvat mm. metsälauha ja kanerva. Maasto on hyvin kulunut.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi, mutta kuvio on mm. kuluneisuutensa vuoksi edustavuudeltaan heikko. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,05 ha.

KUVIO 39: NUORI KUIVAHKO KANGAS

Kalliopohjainen, nuorta männikköä kasvava, kuivahko kangas. Seassa on hiukan vanhojakin puita. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa kasvaa runsaasti puolukkaa ja mustikkaa. Muuhun kasvistoon kuuluvat esim. kangasmaitikka ja kanerva.

Nuori kuivahko kangas on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio ei ole edustava, sillä se on entistä talousmetsää. Toivonen & Leivo: kuivahkon mäntykankaan välisukessiiovaihe. – Pinta-ala 0,90 ha.

KUVIO 40: SARANEVA

Luonnontilaisen kaltainen, edustava varsinainen saraneva (kuva 8), jolla kasvaa muutamia pieniä mäntyjä. Vanha oja ei enää mainittavasti vaikuta vesitalouteen. Jyrkästi kivennäismaahan rajautuvalla nevalle kasvaa runsaasti isokarpaloa, riippasaraa ja pullosaraa. Muuta kasvistoa ovat esim. luhtavilla, raate ja tupasvilla.

Saraneva on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio sisältyy myös luontodirektiivin luontotyyppiin vaihettumis- ja rantasuot ja on metsälakikohde. Toivonen & Leivo: saraneva. – Pinta-ala 0,20 ha.

Kuva 8. Edustavaa saranevaa kuviolla 40.

KUVIO 41: RUOHOTURVEKANGAS

Melko vanhaa ja tiheää sekametsää (kuusta, koivua ja mäntyä) kasvava ruohoturvekangas, jossa on leveitä vanhoja oja. Harventamaton puusto on jo alkanut muuttua luonnontilaisen kaltaiseksi. Vallitsevan puuston alla on kuolleita ja kituvia alikasvoskuusia, ja maassa makaa jonkin verran enimmäkseen kapeaa lahoppuuta. Kuviolla on myös muutamia pystyyn kuolleita isompia kuusia. Pohja- ja kenttäkerros ovat varjoisuuden vuoksi heikosti kehittyneitä. Kasvistoon kuuluvat mm. metsäalvejuuri, kielo, mustikka, soreahiirenporras, käenkaali ja nurmilauha.

Turvekankaita ei ole arvioitu luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnissa, sillä kyseessä on luonnontilansa menettänyt suo. Kuvio alkaa aikaa myöten täyttää boreaalisen luonnonmetsän kriteerit (luontodirektiivin luontotyyppi). Toivonen & Leivo: ruoho-, havu- ja lehtipuoturvekangas. – Pinta-ala 1,54 ha.

Kuva 9. Vanhaa kuusikkoa kuviolla 42.

KUVIO 42: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Melko vanhaa ja tiheää kuusikkoa kasvava tuore kangas (kuva 9), jossa on myös hieman mäntyä. Puustossa on eri-ikäisyyttä, ja metsässä kasvaa järeitäkin kuusia. Kuviolta löytyi muutama nuori metsälehmus ja pähkinäpensas. Kuviota halkoo leveä oja. Länsiosassa sijaitsee lahoppukeskittymä ja lahoppuuta on muutenkin kohtalaisen runsaasti (arviolta noin

15 m³/ha). Kenttäkerroksessa tavataan esim. mustikkaa, kieloa, oravanmarjaa, sananjalkaa, metsäkastikkaa, metsälauhaa, kevätpiippoa ja metsäalvejuurta.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio alkaa pian täyttää boreaalisen luonnonmetsän kriteerit (luontodirektiivin luontotyyppi). Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin kuusikangas. – Pinta-ala 2,20 ha.

KUVIO 43: KARU VARJOISA KALLIOJYRKÄNNE

Varjoisa, karu, itään ja koilliseen avautuva kalliojyrkäne, joka on enimmilläänkin vain noin viiden metrin korkuinen. Jyrkänteiden alusta on kulunut ja siellä kasvaa tavanomaista kangasmetsää.

Karu varjoisa kalliojyrkäne on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: karu sammalkallioseinä. – Pinta-ala 0,05 ha.

KUVIO 44: KALLIOMETSÄ

Vanha ja eri-ikäisrakenteinen, melko edustava kalliometsä, jossa on kilpikaarnaisia puita. Maassa makaa muutama kelomaapuu. Pohjoisreunalla ei ole varsinaista jyrkännettä. Kalliolla kasvaa runsaiden puolukan ja metsälauhan ohella mm. kanervaa, mustikkaa ja ahosuolaheinää. Maasto ei ole kulunut.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kyseessä on myös boreaalinen luonnonmetsä (luontodirektiivin luontotyyppi) ja metsälakikohde. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,51 ha.

KUVIO 45: LEHTOTURVEKANGAS

Vanhaa kuusivaltaista sekametsää kasvava ojitettu lehtokorpi tai kostea lehto, joka on kuivunut turvekankaaksi. Puuston tiheys vaihtelee hyvin tiheästä pieniin aukkoihin. Kuviolla kasvaa melko järeitä haapoja. Lahopuuta on ehtinyt kertyä jo jonkin verran. Kasvistoon kuuluvat esim. soreahiirenporras, metsäalvejuuri, rönsyleinikki, kieli, metsäimarre ja sormisara. Kuviolla on vanha oja.

Turvekankaita ei ole arvioitu luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnissa, sillä kyseessä on luonnontilansa menettänyt suo. Kuvio alkaa aikaa myöten täyttää boreaalisen

luonnonmetsän kriteerit (luontodirektiivin luontotyyppi). Toivonen & Leivo: havu- ja lehtipuuturvelehto. – Pinta-ala 0,34 ha.

KUVIO 46: RUOHOKORPI

Lähteinen vanhaa kuusikkoa kasvava ruohokorpi (kuva 10), joka on säilynyt länsireunan vanhasta ojasta huolimatta luonnontilaisen kaltaisena ja edustavana. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti soresahiirenporrasta ja metsäalvejuurta. Muuta kasvistoa ovat mm. metsäkorte, nurmilauha, leskenlehti, niittyhumala, suo-ohdake ja rönsyleinikki.

Ruohokorpi on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin puustoiset suot. Kyseessä on myös metsälakikohde. Toivonen & Leivo: ruoho- ja heinäkorpi. – Pinta-ala 0,28 ha.

Kuva 10. Lähdevaikutteista kasvillisuutta kuviolla 46.

KUVIO 47: LÄHTEIKKÖ

Melko luonnontilaisena säilynyt ruostelähde (kuva 11), joka valuu länsipuolen korpeen. Lähdeikössä on kaksi lähdeensilmää sekä niitä ympäröivät kapeat tihkupinnat.

Kenttäkerroksen kasvistoon kuuluvat esim. rantaminttu, soreahiirenporras ja rönsyleinikki. Sammalikossa tavataan vaarantunutta isonauhasammalta. Lähteenreunat ovat hieman kuluneet, mutta lähteikkö on muuten hyvässä kunnossa.

Lähteikkö on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin lähteet ja lähdesuot. Luonnontilainen lähde on vesilain suojaama ja lähteen välitön lähiympäristö metsälakikohde. Toivonen & Leivo: oligo-mesotrofinen avolähde ja lähteikkö. – Pinta-ala 0,02 ha.

Kuva 11. Ruostelähde Mälikkälän metsässä.

KUVIO 48: KARU VALOISA KALLIOJYRKÄNNE

Etelään ja osittain itään avautuva karu, varjoisa kalliojyrkänne, jonka alla on louhikkoa. Jyrkänteen alla kasvaa kuusikkoa sekä muutamia metsälehmuksia. Seinämän korkeus on enimmillään noin 10 m. Kasvistoon kuuluu mm. kallioimarre.

Karu valoisa kalliojyrkänne on säilyvä luontotyyppi. Kyseessä on myös metsälakikohde. Toivonen & Leivo: karu sammalkallioseinä. – Pinta-ala 0,15 ha.

KUVIO 49: KALLIOMETSÄ

Melko luonnontilaista puustoa kasvava kalliomännikkö, jonka puista osa on vanhoja. Lahopuuta on kuitenkin yhtä keloä lukuun ottamatta vähän. Kasvistoon kuuluvat mm. kanerva, puolukka ja metsälauha.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kyseessä on myös boreaalinen luonnonmetsä (luontodirektiivin luontotyyppi) ja metsälakikohde. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,78 ha.

KUVIO 50: VARTTUNUT KUIVAHKO KANGAS

Vanhaa männikköä kasvava kuivahko kangas, jossa on alarinteessä alikasvoskuusia. Osa männyistä on kilpikaarnaisia. Kenttäkerroksessa tavataan runsaiden mustikan ja puolukan lisäksi mm. sananjalkaa ja kieloa. Lahopuuta on hyvin vähän.

Varttunut kuivahko kangas on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio muistuttaa vielä niin suuresti talousmetsää, ettei se ole tällä hetkellä edustava. Toivonen & Leivo: puolukkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,32 ha.

KUVIO 51: KARU VARJOISA KALLIOJYRKÄNNE

Noin 6 m korkea, karu, puolivarjoisa, itään avautuva kalliojyrkänne.

Karu varjoisa kalliojyrkänne on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: karu sammalkallioseinä. – Pinta-ala 0,04 ha.

KUVIO 52: SARANEVA

Ojittamaton ja luonnontilaisen kaltainen ruohoinen saraneva, jonka reunoilla kasvaa pajuja. Suolla esiintyy runsaasti järvikortetta, kurjenjalkaa ja pullosaraa, joiden lisäksi lajistoon kuuluvat esim. raate ja luhtavilla.

Saraneva on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio sisältyy myös luontodirektiivin luontotyyppiin vaihettumis- ja rantasuot ja on metsälakikohde. Toivonen & Leivo: saraneva. – Pinta-ala 0,13 ha.

KUVIO 53: KALLIOMETSÄ

Vanhaa ja melko luonnontilaista puustoa kasvava karu kalliomännikkö. Lahopuuta ei kuitenkaan juuri ole. Kalliolla on polku. Kasvistoon kuuluvat mm. kanerva ja metsälauha.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kyseessä on myös boreaalinen luonnonmetsä (luontodirektiivin luontotyyppi) ja metsälakikohde. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,20 ha.

KUVIO 54: SARANEVA

Melko luonnontilainen, luhtainen saranevalaikku. Runsaiden jokapaikansaran ja pullosaran ohella kasvistoon kuuluvat esim. jouhivihvilä ja harmaasara.

Saraneva on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio sisältyy myös luontodirektiivin luontotyyppiin vaihettumis- ja rantasuot ja on metsälakikohde. Toivonen & Leivo: saraneva. – Pinta-ala 0,05 ha.

KUVIO 55: KALLIOMETSÄ

Karu, melko vanhaa puustoa kasvava kalliomännikkö. Lahopuuta ei kuitenkaan juuri ole. Kaakkoisreunalla sijaitsee noin 8 m korkea jyrkänne. Kuviolla kasvavat runsaina kanerva ja puolukka.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kyseessä on myös boreaalinen luonnonmetsä (luontodirektiivin luontotyyppi) ja metsälakikohde. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,73 ha.

KUVIO 56: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Vanhaa kuusikkoa kasvava ojitettu tuore kangas (kuvio 12). Kuvio on ehkä ollut aiemmin osittain kangaskorpea. Lahopuuta ei juuri ole. Kuviolla kasvaa esim. mustikkaa ja metsäalvejuurta.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyypin kuusikangas. – Pinta-ala 1,59 ha.

Kuva 12. Kuusikkoa kuviolla 56.

KUVIO 57: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Nuorehko, tiheä, kuusivaltainen tuore kangas, jossa kasvaa myös hieman mäntyä ja koivua. Lahopuuta ei ole. Kenttäkerroksessa tavataan mm. mustikkaa, kieloa, metsäkastikkaa ja oravanmarjaa.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyypin kuusikangas. – Pinta-ala 0,63 ha.

KUVIO 58: NUORI KUIVAHKO KANGAS

Nuorta, tiheää männikköä kasvava kuivahko kangas. Sekapuina esiintyy vähän kuusta ja koivua. Lahopuuta ei juuri ole. Kuviolla on kalliolaikkuja. Runsaiden kielon ja metsälauhan lisäksi kasvistoon kuuluvat mm. mustikka, kalliokielo, sananjalka, metsäkastikka, oravanmarja ja metsätähti.

Nuori kuivahko kangas on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Kuvio ei ole edustava, sillä se on entistä talousmetsää. Toivonen & Leivo: kuivahkon mäntykankaan välisuknessiovaihe. – Pinta-ala 1,85 ha.

KUVIO 59: NUORI TUORE KANGAS

Hieman soistunut ja ojitettu nuori tuoreen kankaan sekametsä, jonka runsain puulaji on koivu. Kuviolla kasvaa myös mäntyä ja kuusta sekä paljon alikasvoskuusia. Kenttäkerros on niukka. Siinä tavataan mm. metsäkortetta ja metsäalvejuurta. Lahopuuta ei juuri ole.

Nuori tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio ei ole edustava, sillä se on entistä talousmetsää. Toivonen & Leivo: tuore koivu-havupuukangas. – Pinta-ala 0,61 ha.

KUVIO 60: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Melko vanhaa kuusikkoa kasvava tuore kangas, jossa ei ole juuri lahopuuta. Ylärinteessä valtapuu vaihtuu männyksi. Pellonreunalla on haapoja. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaiden mustikan ja metsälauhan ohella mm. oravamarjaa ja kieloa.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyypin kuusikangas. – Pinta-ala 1,54 ha.

KUVIO 61: VOIMALINJAN JOHTOAUKEA

Voimalinjan johtoaukea, jolla kasvaa vesakkoa sekä mm. metsälauhaa, metsäkastikkaa ja kieloa. – Pinta-ala 0,37 ha.

KUVIO 62: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Vanha, voimakkaasti harvennettu, mäntyvaltainen tuore kangasmetsä, jossa ei ole juuri lahopuuta. Kenttäkerroksessa tavataan mm. metsälauhaa, mustikkaa ja kieloa.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi, mutta kuvio ei ole edustava, sillä se on voimakkaasti harvennettua entistä talousmetsää. Toivonen & Leivo: mustikkatyypin mäntykangas. – Pinta-ala 0,10 ha.

KUVIO 63: KALLIOMETSÄ

Vanha kalliomännikkö, jossa kasvaa vanhaa ja melko luonnontilaista puustoa. Lahopuuta ei kuitenkaan juuri ole. Kasvistoon kuuluu esim. kanerva.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kyseessä on myös boreaalinen luonnonmetsä (luontodirektiivin luontotyyppi) ja metsälakikohde. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,12 ha.

KUVIO 64: ENTINEN PELTO

Nurmipuntarpää-koiranputkivaltaista niittyä kasvava pelto.

Toivonen & Leivo: heinävaltainen hylätty pelto. – Pinta-ala 0,67 ha.

KUVIO 65: HEINÄPELTO

Heinäpelto. Toivonen & Leivo: heinä- ja rehukasvipellot. – Pinta-ala 4,35 ha.

KUVIO 66: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Melko vanhaa kuusivaltaista metsää kasvava tuore kangas. Sekapuuna on jonkin verran mäntyä. Lahopuuta esiintyy hiukan. Kenttäkerroksessa tavataan runsaiden mustikan, kielon ja metsälauhan lisäksi mm. kevätpiippoa ja metsätähteä. Kuviolla on leveä polku.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin kuusikangas. – Pinta-ala 3,10 ha.

KUVIO 67: KALLIOMETSÄ

Enimmäkseen melko nuorta puustoa kasvava kalliometsä. Lahopuuta ei juuri ole. Kasvistoon kuuluvat esim. kanerva, puolukka ja metsälauha.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,63 ha.

KUVIO 68: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN LEHTOMAINEN KANGAS

Vanhaa kuusikkoa kasvava lehtomainen kangas, jossa on myös vähän koivua ja haapaa. Lahopuuta ei ole. Kenttäkerroksessa tavataan mm. mustikkaa, sinivuokkoa, metsälauhaa, metsäkastikkaa, lillukkaa, metsäimarretta ja metsäorvokkia. Kuviolla on leveä polku.

Varttunut havupuuvaltainen lehtomainen kangas on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: käenkaali-mustikkatyyppin kuusikangas. – Pinta-ala 1,07 ha.

KUVIO 69: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Vanhaa kuusikkoa kasvava tuore kangas (kuva 13), jossa on lehtomaisen kankaan laikkuja. Sekapuuna kasvaa hiukan mäntyä. Eteläreunalla hevoslaitumen reunalla on nuorta haapaa. Pensaskerroksessa tavataan hieman pähkinäpensasta. Kenttäkerroksen lajistoon kuuluvat esim. mustikka, kielo, metsäkastikka, metsälauha, sananjalka, sinivuokko ja sormisara. Lahopuuta on vain niukasti.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin kuusikangas. – Pinta-ala 6,01 ha.

Kuva 13. Kuusikkoa kuviolla 69.

KUVIO 70: HEVOSLAIDUN

Hevoslaidun nurmipellolla. Toivonen & Leivo: laidunnurmi. – Pinta-ala 0,56 ha.

KUVIO 71: HEVOSLAIDUN

Hevoslaidun nurmipellolla. Toivonen & Leivo: laidunnurmi. – Pinta-ala 2,84 ha.

KUVIO 72: METSITETTY PELTO

Entinen pello, jolle on istutettu tammen taimia. Kuviolle on kasvanut myös nuoria mäntyjä, haapoja ja harmaaleppiä. Puusto on vielä aukkoista ja kenttäkerros niittykasvien vallitsema. Kuviolla tavataan mm. nurmipuntarpäätä, koiranputkea, vuohenputkea ja karhunputkea.

Toivonen & Leivo: puustoinen metsitetty pello. – Pinta-ala 0,48 ha.

KUVIO 73: VARTTUNUT KUIVAHKO KANGAS

Kuusettuva, vanhaa männikköä kasvava kuivahko, osittain tuore, kangas, jossa ei juuri ole lahoppuuta. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaiden mustikan, puolukan ja metsälauhan ohella mm. kieloa ja oravanmarjaa.

Varttunut kuivahko kangas on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: puolukkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,65 ha.

KUVIO 74: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN LEHTOMAINEN KANGAS

Tiheää, melko varttunutta kuusikkoa kasvava lehtomainen kangas, jossa on lehtolaikkuja. Metsässä kasvaa hieman mäntyä ja nuorta haapaa sekä joitakin vanhoja tammia. Pensaskerroksessa on vähän pähkinää. Kenttäkerroksen lajistoon kuuluvat esim. kiolo, mustikka, sormisara, lillukka, sinivuokko, valkovuokko, metsäkastikka ja kevätlinnunherne. Lahoppuuta esiintyy vain vähän.

Varttunut havupuuvaltainen lehtomainen kangas on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: käenkaali-mustikkatyyppin kuusikangas. – Pinta-ala 3,70 ha.

KUVIO 75: HEINÄPELTO

Heinäpelto. Toivonen & Leivo: heinä- ja rehukasvipelto. – Pinta-ala 0,88 ha.

KUVIO 76: VILJAPELTO

Viljapelto. Toivonen & Leivo: viljapelto. – Pinta-ala 0,89 ha.

KUVIO 77: HEINÄPELTO

Heinäpelto. Toivonen & Leivo: heinä- ja rehukasvipelto. – Pinta-ala 1,54 ha.

Kuva 14. Laitumen keskellä oleva metsäsaareke (kuvio 78).

KUVIO 78: SEKAMETSÄLAIDUN

Metsäinen, laitumeen kuuluva saareke (kuva 14), jota ei inventoitu tarkemmin. Kuviolla kasvaa tammea, kuusta ja koivua.

Sekametsälaidun on äärimmäisen uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: havu- ja lehtipuumetsälaidun. – Pinta-ala 0,05 ha.

KUVIO 79: LEHTIMETSÄLAIDUN

Metsäinen, laitumeen kuuluva saareke, jota ei inventoitu tarkemmin. Kuviolla kasvaa mm. tammea ja haapaa.

Lehtimetsälaidun on äärimmäisen uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: lehtipuumetsälaidun. – Pinta-ala 0,16 ha.

KUVIO 80: TAMMILEHTO

Kapea, tammea kasvava kuiva lehtokaistale nurmilaitumen reunalla. Kenttäkerroksessa tavataan runsaan kielon ohella mm. metsäapilaa, metsäkurjenpolvea ja lehtonurmikkaa. Kuviolla on myös pähkinäpensasta.

Tammilehto on vaarantunut luontotyyppi. Kuvio sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin lehto. Kyseessä on myös metsälakikohde. Tammia ei ole niin paljon, että kyseessä ilmeisesti olisi luonnonsuojelulaissa tarkoitettu jalopuumetsikkö. Toivonen & Leivo: nuokkuhelmikkälinnunhernetyypin lehtipuulehto. – Pinta-ala 0,08 ha.

KUVIO 81: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Melko varttunut ja tiheä kuusivaltainen tuore kangas, jossa kasvaa myös koivua ja mäntyä sekä haapaa. Lahopuuta ei juuri ole. Kenttäkerroksessa tavataan runsaan mustikan lisäksi mm. sananjalkaa, metsälauhaa, metsäkastikkaa ja sormisaraa. Kadunreunassa on puutarhajätteen mukana kulkeutuneita koristekasveja kuten villiviiniä.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin kuusikangas. – Pinta-ala 0,37 ha.

KUVIO 82: METSITTYNYT PELTO

Melko metsittynyt entinen pelto, jonka reunoilla kasvaa järeää ja keskellä nuorempaa haapaa. Kenttäkerroksessa vallitsevat vielä avomaiden lajit. Kasvistoon kuuluvat mm. metsäapila, valkovuokko, ahomatara, karhunputki ja koiranputki.

Toivonen & Leivo: puustoinen metsitetty pelto. – Pinta-ala 0,22 ha.

KUVIO 83: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Harva, melko varttunut tuoreen kankaan männikkö, jossa kasvaa myös vähän koivua sekä haapaa. Haavanvesoja esiintyy paikoin paljon. Kuviolla on kalliolaikkuja. Tavanomaiseen kasvistoon kuuluvat esim. mustikka, kielo, metsälauha, kanerva, puolukka, sananjalka, metsäkastikka ja kosteasta laikusta löytynyt siniheinä. Lahopuuta ei juuri ole. Kuvion eteläosassa on aikoinaan louhittu kalliota.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi, mutta puuston voimakas harvennus alentaa kuvion edustavuutta. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin kuusikangas. – Pinta-ala 5,57 ha.

KUVIO 84: KÄNNYKKÄMASTO

Kännykkämasto ympäristöineen. – Pinta-ala 0,17 ha.

KUVIO 85: KALLIOMETSÄ

Melko vanhaa ja eri-ikäisrakenteista puustoa kasvava kalliomännikkö. Lahopuuta ei kuitenkaan juuri ole. Kuviolla kasvavat mm. kanerva, metsälauha ja ahosuolaheinä.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kyseessä on myös boreaalinen luonnonmetsä (luontodirektiivin luontotyyppi) ja metsälakikohde. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,37 ha.

KUVIO 86: NUORI TUORE KANGAS

Koivutaimikkoa kasvava tuore, osittain kuivahko kangas. Kuviolla on myös vähän nuorta haapaa. Kenttäkerroksessa tavataan esim. mustikkaa, sananjalkaa, metsäkastikkaa ja metsälauhaa.

Nuori tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Kuvio ei ole edustava, sillä se on entistä talousmetsätaimikkoa. Toivonen & Leivo: tuoreen lehtipuukankaan varhainen sukkessiovaihe. – Pinta-ala 0,20 ha.

KUVIO 87: VANHA TIEURA

Vanha umpeutunut tieura, jonka varrella kasvaa nuorehkoa sekapuustoa (koivua, raitaa, mäntyä, haapaa). Melko rehevässä kenttäkerroksessa tavataan mm. sormisaraa, metsäapilaa ja ahomansikkaa.

Toivonen & Leivo: tuore havu-lehtipuukangas. – Pinta-ala 0,30 ha.

KUVIO 88: METSITTYNYP PELTO

Nuorehkoa, melko harvaa koivikkoa kasvava metsittynyt peltö. Kenttäkerros on rehevän niittymäisen kasvillisuuden hallitsemaa. Kasvistoon kuuluvat esim. nurmipuntarpää, mesiangervo, metsäapila ja koiranputki.

Toivonen & Leivo: puustoinen metsitetty peltö. – Pinta-ala 0,21 ha.

KUVIO 89: ENTINEN PELTO

Entinen peltö, jolla kasvaa rehevää tuoretta heinäniittyä. Runsaiden nurmipuntarpään ja koiranputken lisäksi kuviolla on mm. isonokkosta ja mesiangervoa. Kuvion itäosassa kallion reunalla on pienellä alalla vähän matalampaa kasvillisuutta. Siellä tavataan niukkoina mm. silmälläpidettävää ketoneilikkää ja huomionarvoista mäkikauraa.

Toivonen & Leivo: heinävaltainen hylätty peltö. – Pinta-ala 0,22 ha.

KUVIO 90: VARTTUNUT KUIVAHKO KANGAS

Vanhoja mäntyjä kasvava kuivahko kangas, joka on varmaankin aikoinaan ollut laidunnettu. Vallitsevan puuston alla kasvaa nuorta haapaa, koivua ja pihlajaa. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti puolukkaa, valkovuokkoa, metsälauhaa, kieloa ja mustikkaa. Muuta kasvistoa ovat esim. ahomansikka, ahomatara, eteläntuoksusimake, syylälinnunherne ja huomionarvoinen perinnebiotooppilaji nuokkukohokki.

Varttunut kuivahko kangas on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Toivonen & Leivo: puolukkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,27 ha.

KUVIO 91: KARU PORONJÄKÄLÄ-SAMMALKALLIO

Vähäpuustoinen, karu kallio, jota ei inventoitu tarkemmin.

Karu poronjäkälä-sammalkallio on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kuvio sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin silikaattikalliot. Toivonen & Leivo: karu poronjäkälä-varpukallio. – Pinta-ala 0,13 ha.

KUVIO 92: KESKIRAVINTEINEN AVOIN LAAKEA KALLIO

Korkea, vähäpuustoinen keskiravinteinen kallio, jonka laella on vähän lyhyitä mäntyjä. Kallion kasvistoon kuuluu runsaiden keto-orvokin ja kalliokielon lisäksi mm. isomaksaruoho.

Keskiravinteinen avoin laakea kallio on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin silikaattikalliot. Toivonen & Leivo: keskiravinteinen heinä- ja ruohokallio. – Pinta-ala 0,18 ha.

KUVIO 93: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN LEHTOMAINEN KANGAS

Komeaa, vanhaa, kilpikaarnaista männikköä kasvava kulttuurivaikutteinen lehtomainen kangas, jossa kallio on lähellä maanpintaa. Vallitsevan puuston alla on runsaasti nuorta lehtipuustoa (koivua, pihlajaa ym.). Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti mustikkaa ja kieloa. Muuta kasvistoa ovat mm. metsälauha ja metsäkastikka. Lahopuuta ei juuri ole.

Varttunut havupuuvaltainen lehtomainen kangas on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: lehtomainen mäntykangas. – Pinta-ala 1,18 ha.

KUVIO 94: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN LEHTOMAINEN KANGAS

Melko vanhaa kuusivaltaista metsää kasvava lehtomainen kangas (kuva 15). Sekapuuna on jonkin verran mäntyä ja vähän koivua. Kuvion itäosassa valtapuu on mänty ja itäreunan tien varrella kasvaa komeita kilpikaarnaisia mäntyjä. Metsässä kasvaa myös vanha tammi. Melko tiheässä metsässä esiintyy hieman eri-ikäisyyttä. Lahopuuta on vielä suhteellisen vähän. Kenttäkerroksessa tavataan mm. kieloa, metsäkastikkaa, mustikkaa, sinivuokkoa, valkovuokkoa, sananjalkaa, oravanmarjaa, ahomansikkaa ja kevätlinnunhernettä. Maasto on paikoin kulunutta.

Varttunut havupuuvaltainen lehtomainen kangas on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: lehtomainen kuusikangas. – Pinta-ala 8,85 ha.

Kuva 15. Lehtomaista kuusimetsää kuviolla 94.

KUVIO 95: KARU KALLIOTIERASAMMALKALLIO

Kulunut, vähäpuustoinen karu kallio, jolla kasvaa mm. metsälauhaa, lampaannataa ja ahosuolaheinää.

Karu kalliotierasammalkallio on säilyvä luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin silikaattikalliot ja Suomen kansainväliseen vastuuluontotyyppiin avoimet silokalliot. Toivonen & Leivo: karu poronjäkäle-varpukallio. – Pinta-ala 0,14 ha.

KUVIO 96: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Vanha harvennettu tuoreen kankaan männikkö, jossa ei ole lahopuuta. Kenttäkerroksen kasvistoon kuuluvat mm. sananjalka, mustikka, kiolo ja metsälauha.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi, mutta puuston voimakas harvennus alentaa kuvion edustavuutta. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 0,35 ha.

KUVIO 97: KALLIOMETSÄ

Karu kalliomännikkö, jonka puusto on pääosin melko nuorta, mutta joukossa on myös vanhempia mäntyjä. Lahopuuta ei ole. Kalliolla kasvaa esim. kangasmaitikkaa, puolukkaa ja metsälauhaa. Itäreunalla sijaitseva maastokarttaan merkitty jyrkänne on lähinnä jyrkkä kalliorinne.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,26 ha.

KUVIO 98: KARU PORONJÄKÄLÄ-SAMMALKALLIO

Vähäpuustoinen karu ja melko kulunut kallio, jolla kasvaa esim. ahosuolaheinää ja keto-orvokkia.

Karu poronjäkälä-sammalkallio on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin silikaattikalliot. Toivonen & Leivo: karu poronjäkälä-varpukallio. – Pinta-ala 0,18 ha.

KUVIO 99: VANHA TALONPAIKKA

Vanha talonpaikka, jossa kasvaa istutettu vuorijalava ja siitä kylväytyneitä jalavantaimia. Kuvion eteläreunalla on tiheää nuorta männikköä. Kasvistoon kuuluvat mm. ahomansikka, sinivuokko, valkovuokko ja koiranputki.

Toivonen & Leivo: puutarha. – Pinta-ala 0,22 ha.

KUVIO 100: KALLIOMETSÄ

Melko kulunut ja roskaantunut kallio, jolla kasvaa enimmäkseen suhteellisen nuorta puustoa. Lahopuuta on yhtä keloä lukuun ottamatta vähän. Tavanomaiseen kasvistoon kuuluvat mm. metsälauha ja puolukka.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,39 ha.

KUVIO 101: KALLIOMETSÄ

Eri-ikäisrakenteista, mutta pääosin melko nuorta puustoa kasvava kalliomännikkö. Lahopuuta ei ole. Kasvistoon kuuluvat esim. mustikka, puolukka, metsälauha ja kanerva.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,19 ha.

KUVIO 102: VARTTUNUT LEHTIPUUVALTAINEN LEHTOMAINEN KANGAS

Melko varttunutta, tiheää sekametsää (kuusta, koivua, haapaa, mäntyä) kasvava lehtomainen kangas, jossa on hyvin vähän lahopuuta. Kuvion itäisin osa on harvennettu. Pensaskerroksessa esiintyy mm. pähkinää. Kenttäkerroksessa tavataan esim. kieloa, valkovuokkoa, mustikkaa, metsäkastikkaa, sananjalkaa ja nuokkuhelmikkää.

Varttunut lehtipuuvaltainen lehtomainen kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: lehtomainen lehti-havupuukangas. – Pinta-ala 0,48 ha.

KUVIO 103: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Vanhaa mänty-kuusimetsää kasvava tuore kangas (kuva 16), jossa on lehtomaisia alueita. Kuviolla on joitakin metsälehmuksia sekä komeita kilpikaarnaisia mäntyjä. Pensaskerroksessa esiintyy runsaasti pähkinäpensasta. Kenttäkerroksessa tavataan runsaiden mustikan ja sananjalan ohella mm. metsälauhaa, syyälinnunhernettä, sinivuokkoa, kieloa, metsäkastikkaa ja sormisaraa. Lahopuuta on hyvin vähän.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyyppin mäntykangas. – Pinta-ala 1,13 ha.

KUVIO 104: KALLIOMETSÄ

Vanhaa, eri-ikäisrakenteista, melko luonnontilaista puustoa kasvava kalliometsä, jossa esiintyy kilpikaarnaisia puita. Lahopuuta on kuitenkin vain vähän. Kuvion itäosassa on kangasmaalaikkuja ja jonkin verran kuusta. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti kanervaa ja metsälauhaa, joiden lisäksi kuviolla kasvaa mm. ahosuolaheinää ja kallioimarretta.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kyseessä on myös boreaalinen luonnonmetsä (luontodirektiivin luontotyyppi). Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 1,01 ha.

Kuva 16. Kuviolla 103 kasvaa runsaasti pähkinäpensasta.

KUVIO 105: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Tiheää, melko vanhaa kuusi-mäntymetsää kasvava tuore kangas, jossa on niukasti lahoppua. Kasvistoon kuuluvat esim. mustikka, sananjalka, kielo ja metsälauha.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyypin mäntykangas. – Pinta-ala 1,81 ha.

KUVIO 106: KALLIOMETSÄ

Puustoltaan melko luonnontilainen kalliometsä, jossa kasvaa eri-ikäisrakenteista männikköä. Osa puista on vanhoja ja kilpikaarnaisia. Paikoin metsässä on hieman kuusentaimia. Lahoppua esiintyy vain vähän. Kenttäkerroksen kasvistoon kuuluvat mm. kanerva, puolukka ja metsälauha. Kuviolla on polkuja.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Kyseessä on myös boreaalinen luonnonmetsä (luontodirektiivin luontotyyppi). Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 1,09 ha.

KUVIO 107: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Tiheää, melko varttunutta kuusi-mäntymetsää kasvava kosteapohjainen tuore kangas. Kuvio on ojitettu, mikä on kuivattanut maastoa. Maassa makaa melko paljon kapeaa lahopuuta. Kenttäkerroksessa esiintyy mm. metsäalvejuurta ja mustikkaa.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyypin mäntykangas. – Pinta-ala 0,35 ha.

KUVIO 108: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Melko vanha mäntyvaltainen tuore kangasmetsä, jossa kasvaa paljon kuusta alikasvospuina ja alemmassa latvuserroksessa. Metsässä on myös hiukan haapaa sekä vanha tammi. Nuorempaa tammea esiintyy eteläosassa pellon reunalla. Lahopuuta on niukasti. Kuviolla on kalliolaikkuja. Kenttäkerroksessa tavataan mm. mustikkaa, puolukkaa ja kieloa.

Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Toivonen & Leivo: mustikkatyypin mäntykangas. – Pinta-ala 5,70 ha.

KUVIO 109: KARU PAJULUHTA

Jyrkän kalliorinteen alla sijaitseva luhtainen, pajukkoinen painanne, joka on lähinnä pajuluhtaa.

Pajuluhta on säilyvä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: pajuluhta. – Pinta-ala 0,06 ha.

KUVIO 110: KALLIOMETSÄ

Melko vanhaa, eri-ikäistä puustoa kasvava kalliometsä, jossa ei kuitenkaan ole lahopuuta. Kallion länsireunalla ei ole jyrkännettä, vaan jyrkkä kalliorinne. Kasvistoon kuuluvat mm. puolukka ja kanerva.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,23 ha.

KUVIO 111: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN LEHTOMAINEN KANGAS

Melko vanhaa kuusikkoa kasvava lehtomainen kangas, jossa on myös vähän mäntyä ja haapaa sekä muutamia tammia. Lahopuuta on vain vähän. Kenttäkerroksessa tavataan runsaan mustikan lisäksi mm. kieloa, lillukkaa, nuokkuhelmikkää, sormisaraa ja metsäkastikkaa. Kuviolla on leveä polku.

Varttunut havupuuvaltainen lehtomainen kangas on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: lehtomainen kuusikangas. – Pinta-ala 0,89 ha.

KUVIO 112: PAJULUHTA

Luonnontilainen ja melko edustava, pieni pajuluhta, jossa kasvaa runsaasti tervturalpea ja kurjenjalkaa. Kasvistoon kuuluu myös mm. keltakurjenmiekka.

Pajuluhta on säilyvä luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin vaihettumis- ja rantasuot. Kyseessä on myös metsälakikohde. Toivonen & Leivo: pajuluhta. – Pinta-ala 0,12 ha.

KUVIO 113: KOSTEA RUNSASRAVINTEINEN LEHTO

Tiheää, runsasravinteista, kosteaa lehtopensaikkaa Kuninkojan varrella. Kuviolla kasvaa mm. pajuja ja tuomea. Ajoittain luhtaisessa lehdossa tavataan mm. isonokkosta, rantaalpea, sudenmarjaa ja rönsyleinikkiä.

Kostea runsasravinteinen lehto on Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin lehdot. Kyseessä on myös metsälakikohde. Toivonen & Leivo: runsasravinteinen kostea lehtipuulehto. – Pinta-ala 0,20 ha.

KUVIO 114: SAVIMAIKEN PURO

Kuninkoja. Matalan ja uomaltaan mutkittelevan Kuninkojan (kuva 17) vesi on savisameaa. Rannoilla kasvaa kosteaa suurruohoniittykasvillisuutta sekä pajuja. Paikoin on koskimaista kivikkoa.

Savimaiden puro on äärimmäisen uhanalainen luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin pikkujoet ja purot. Puron välitön rantavyöhyke on myös metsälakikohde. Toivonen & Leivo: korkeakasvuinen rantaniitty, paikoin puronvarsien ja purokivien sammalkasvillisuutta. – Pinta-ala 1,09 ha.

Kuva 17. Kuninkoja.

KUVIO 115: KALLIOMETSÄ

Melko vanhaa, hieman eri-ikäistä männikköä kasvava kalliometsä, jossa ei ole juuri lahopuuta. Kasvistoon kuuluvat mm. puolukka ja metsälauha.

Kalliometsä on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: kalliomännikkö. – Pinta-ala 0,40 ha.

KUVIO 116: VARPUKORPI

Luonnontiaisen kaltainen, ohutturpeinen korpi, joka on lähinnä puolukkakorpea. Ajoittain tulvivan kuvion koivuvaltainen puusto keskittyy mättäille. Lahopuuta esiintyy niukasti. Kasvistoon kuuluvat esim. puolukka, mustikka, suopursu ja suon keskellä sijaitsevassa märemmässä painanteessa kasvava kurjenjalka.

Varpukorpi on Etelä-Suomessa erittäin uhanalainen luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin puustoiset suot ja Suomen kansainväliseen vastuuluontotyyppiin kangas- ja aitokorvet. Toivonen & Leivo: puolukkakorpi. – Pinta-ala 0,20 ha.

KUVIO 117: VOIMALINJAN JOHTOAUKEA

Voimalinjan johtoaukea, jolla kasvaa vesakkoa sekä mm. metsälauhaa, puolukkaa, mustikkaa ja oravanmarjaa. – Pinta-ala 0,733 ha.

KUVIO 118: HEINÄPELTO

Heinäpelto. Toivonen & Leivo: heinä- ja rehukasvipelto. – Pinta-ala 0,64 ha.

KUVIO 119: RANTAPENSASTO JA RANTANIITTYLAIKKUJA

Pajukkoa, yksittäisiä puita sekä pieniä puuryhmiä Kuninkojan rannoilla. Paikoin on myös rehevöityneitä korkeakasvuisia niitty laikkuja. Toivonen & Leivo: rantapensasto ja korkeakasvuinen rantaniitty. – Pinta-ala 0,43 ha.

KUVIO 120: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN LEHTOMAINEN KANGAS

Tiheää, varttunutta kuusi-mäntymetsää kasvava lehtomainen kangas, jossa ei juuri ole lahopuuta. Kuluneella kuviolla kasvaa runsaan kielon lisäksi mm. mustikkaa ja metsäkastikkaa. Länsiosassa on leikkipaikka.

Varttunut havupuuvaltainen lehtomainen kangas on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi, mutta kuluminen laskee kuvion edustavuutta. Toivonen & Leivo: lehtomainen kuusikangas. – Pinta-ala 0,66 ha.

KUVIO 121: ENTINEN PELTO

Entinen, hieman pajukoitunut pelto, jolla kasvaa rehevöitynyttä niittyä. Kasvistoon kuuluvat mm. pelto-ohdake ja nurmipuntarpää.

Toivonen & Leivo: heinävaltainen hylätty pelto. – Pinta-ala 0,37 ha.

KUVIO 122: TAMMILEHTO

Keskiravinteinen tuore lehto, jossa kasvaa juuri ja juuri yli 20 rinnankorkeusläpimitaltaan vähintään 20 cm:n paksuista tammea (kuva 18). Muuhun melko varttuneeseen puustoon kuuluu kuusta, haapaa ja koivua. Lahopuuta esiintyy niukasti. Pensaskerroksessa on mm. taikinamarjaa ja kenttäkerrokseen kasvistoon kuuluvat esim. kielo, mustikka, metsäkastikka, nuokkuhelmikkä, sinivuokko ja Turun seudulla harvinainen mäkiluste.

Tammilehto on vaarantunut luontotyyppi. Kuvio sisältyy myös luontodirektiivin luontotyyppiin jalopuumetsät ja on luonnonsuojelulain mukainen jalopuumetsikkö sekä metsälakikohde. Toivonen & Leivo: keskiravinteinen tuore lehtipuulehto. – Pinta-ala 0,40 ha.

Kuva 18. Kuvio 122 on pellonreunan tammilehto.

KUVIO 123: SEKAPUUHAKA

Umpeutuva hakamaasaareke, jonka puustossa on vielä erotettavissa hakamaarakennetta. Kuviolla kasvaa vanhoja mäntyjä ja vähän kuusta, koivua ja tammea sekä nuoria pihlajia. Keloja on muutama. Kenttäkerroksessa kasvaa sekä metsä- että niittykasveja. Lajistoon kuuluvat mm. kielo, metsäapila, nuokkuhelmikkä ja kissankello.

Sekapuuhaka on Etelä-Suomessa äärimmäisen uhanalainen luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin hakamaat ja kaskilaitumet. Toivonen & Leivo: havu- ja lehtipuuhaka. - Pinta-ala 0,24 ha.

KUVIO 124: SEKAPUUHAKA

Laitumella sijaitseva pieni metsäsaareke, joka on edustavaa sekapuuhakaa (kuva 19). Kuviolla kasvaa vanhoja mäntyjä ja koivuja sekä nuorempaa puustoa (mm. pihlajaa ja kuusta). Saarekettä ei inventoitu tarkemmin.

Sekapuuhaka on Etelä-Suomessa äärimmäisen uhanalainen luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin hakamaat ja kaskilaitumet. Toivonen & Leivo: havu- ja lehtipuuhaka. - Pinta-ala 0,13 ha.

Kuva 19. Kuvio 124 on sekapuuhakaa.

KUVIO 125: SEKAPUUHAKA

Umpeutuva hakamaasaareke, jonka puustossa on vielä erotettavissa hakamaarakennetta. Kuviolla kasvaa vanhoja ja nuorempia mäntyjä, iso kuusi, tammia ja nuorta lehtipuustoa. Keloja on muutama. Kasvistoon kuuluvat mm. kielo, lampaannata, puolukka ja kalliokielo.

Sekapuuhaka on Etelä-Suomessa äärimmäisen uhanalainen luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin hakamaat ja kaskilaitumet. Toivonen & Leivo: havu- ja lehtipuuhaka. - Pinta-ala 0,20 ha.

KUVIO 126: VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN LEHTOMAINEN KANGAS

lältään vaihtelevaa, mutta pääosin varttunutta havupuuvaltaista sekametsää kasvava lehtomainen kangas, joka on selvästi ollut laidunnettu. Puustoon kuuluu kuusta, mäntyä, koivua, haapaa ja tammea. Lahopuuta on vähän. Kasvistoon kuuluvat esim. kielo, metsälauha, valkovuokko, metsäkastikka ja huomionarvoinen perinnebiotooppilaji nuokkukohokki.

Varttunut havupuuvaltainen lehtomainen kangas on Etelä-Suomessa silmälläpidettävä luontotyyppi. Toivonen & Leivo: lehtomainen havu-lehtipuukangas. – Pinta-ala 1,35 ha.

KUVIO 127: ENTINEN PELTO

Entinen pello, jolla kasvaa rehevöitynyttä tuoretta niittyä sekä pajuja ja vesakkoa. Kasvistoon kuuluvat mm. nurmipuntarpää, mesiangervo ja koiranputki. Kuninkojan rannalla on kapealti korkeaa suurruohostoa.

Toivonen & Leivo: heinävaltainen hylätty pello. – Pinta-ala 0,73 ha.

KUVIO 128: KOSTEA RUOHONIITTY

Kostea, tavanomaista suurruohoniittyä Kuninkojan rannalla. Runsaan mesiangervon ohella niityllä on mm. haitallista vieraslajia jättipalsamia.

Kostea ruohoniitty on Etelä-Suomessa äärimmäisen uhanalainen luontotyyppi. Se sisältyy luontodirektiivin luontotyyppiin kosteat suurruohoniityt. Jättipalsamin esiintyminen laskee kuvion edustavuutta. Toivonen & Leivo: mesiangervovaltainen rantaniitty. – Pinta-ala 0,11 ha.

KUVIO 129: METSTTYNYT ENTINEN PELTO

Entinen pello, jolla kasvaa nuorta puustoa (raitaa, mäntyä, koivua, kuusta). Kenttäkerrosta hallitsevat yhä avomaiden lajit. Kuviolla kasvaa mm. hietakastikkaa ja mesiangervoa.

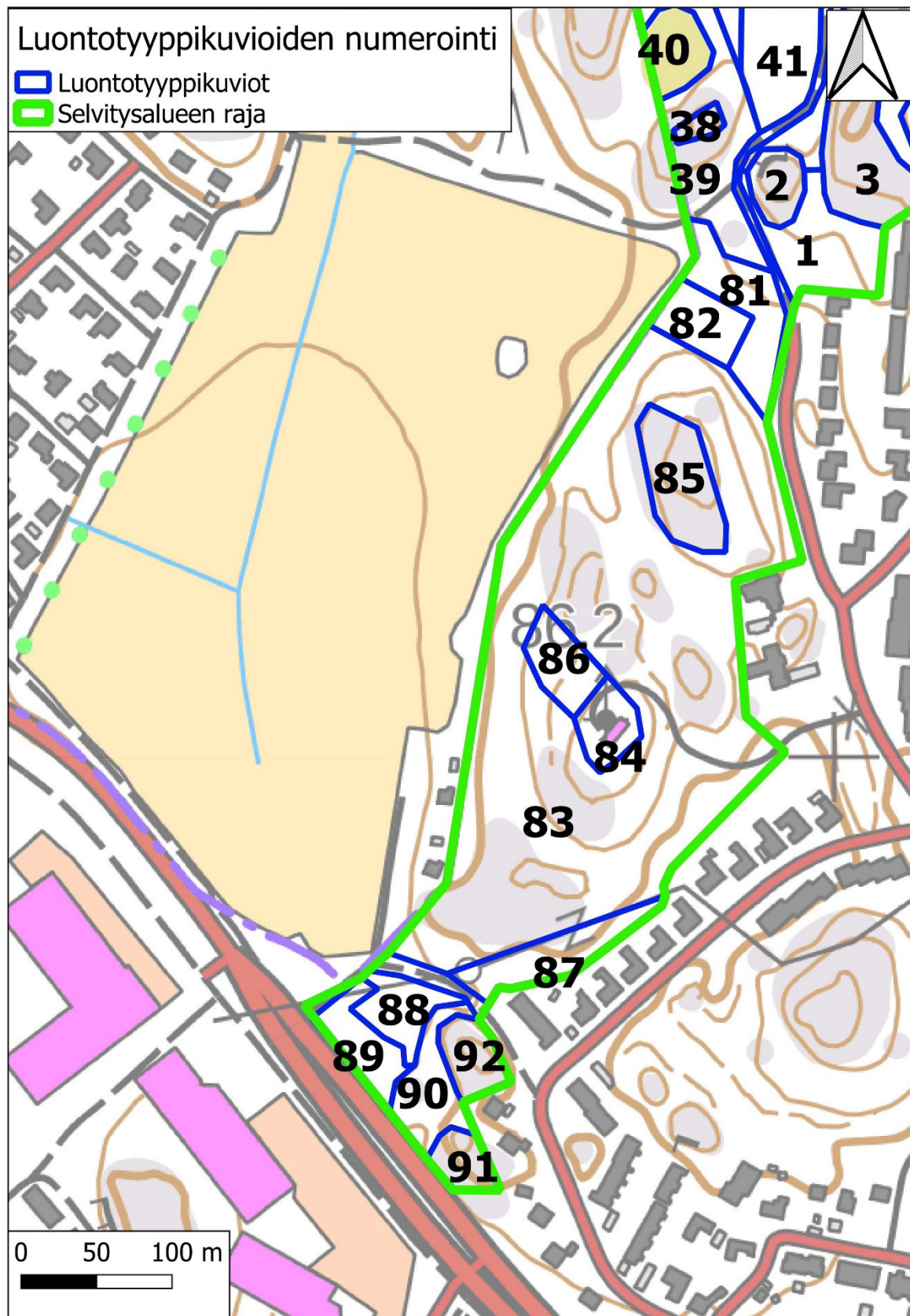
Toivonen & Leivo: puustoinen metsitetty pelto. – Pinta-ala 0,20 ha.

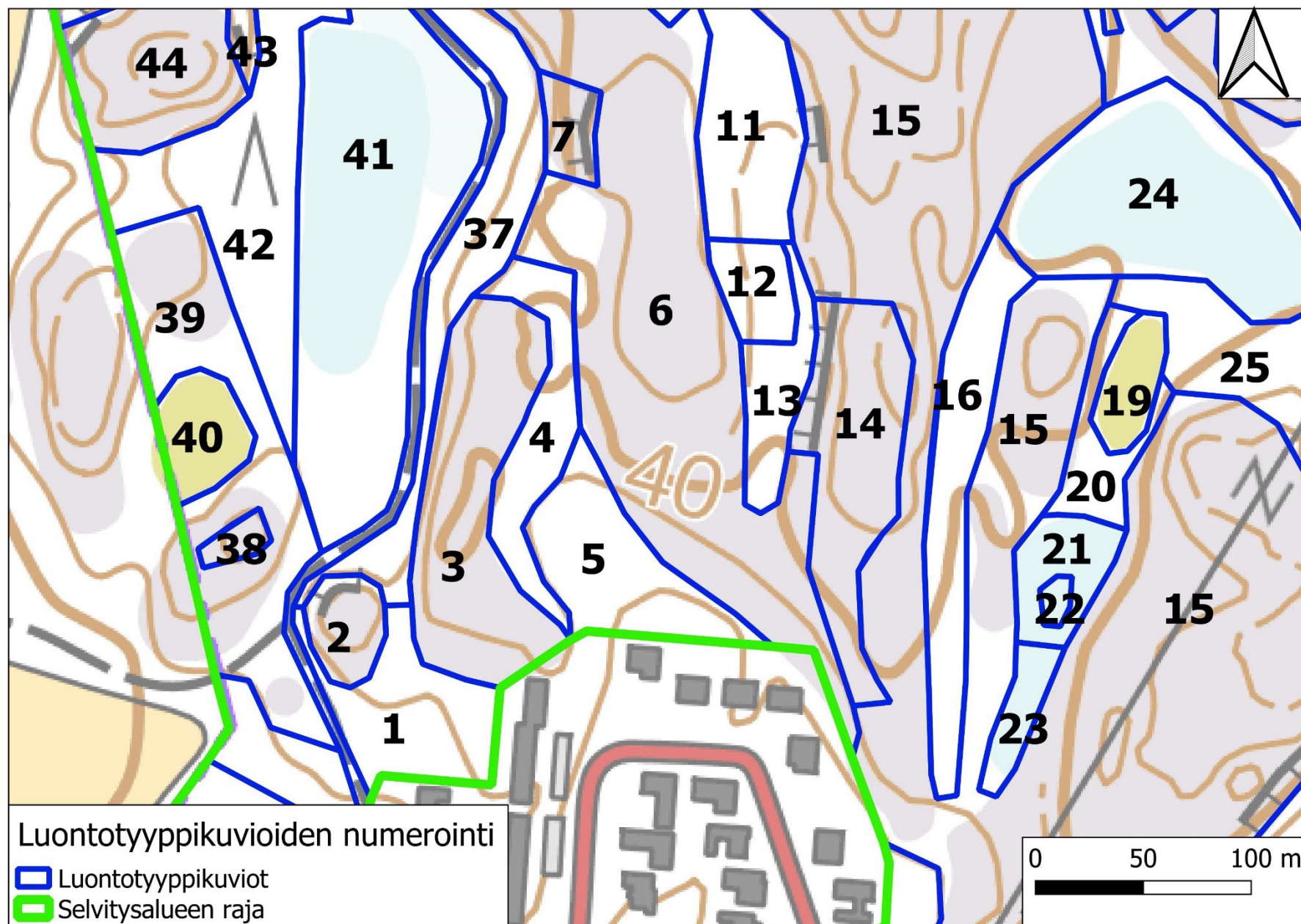
6. KIRJALLISUUS JA LÄHTEET

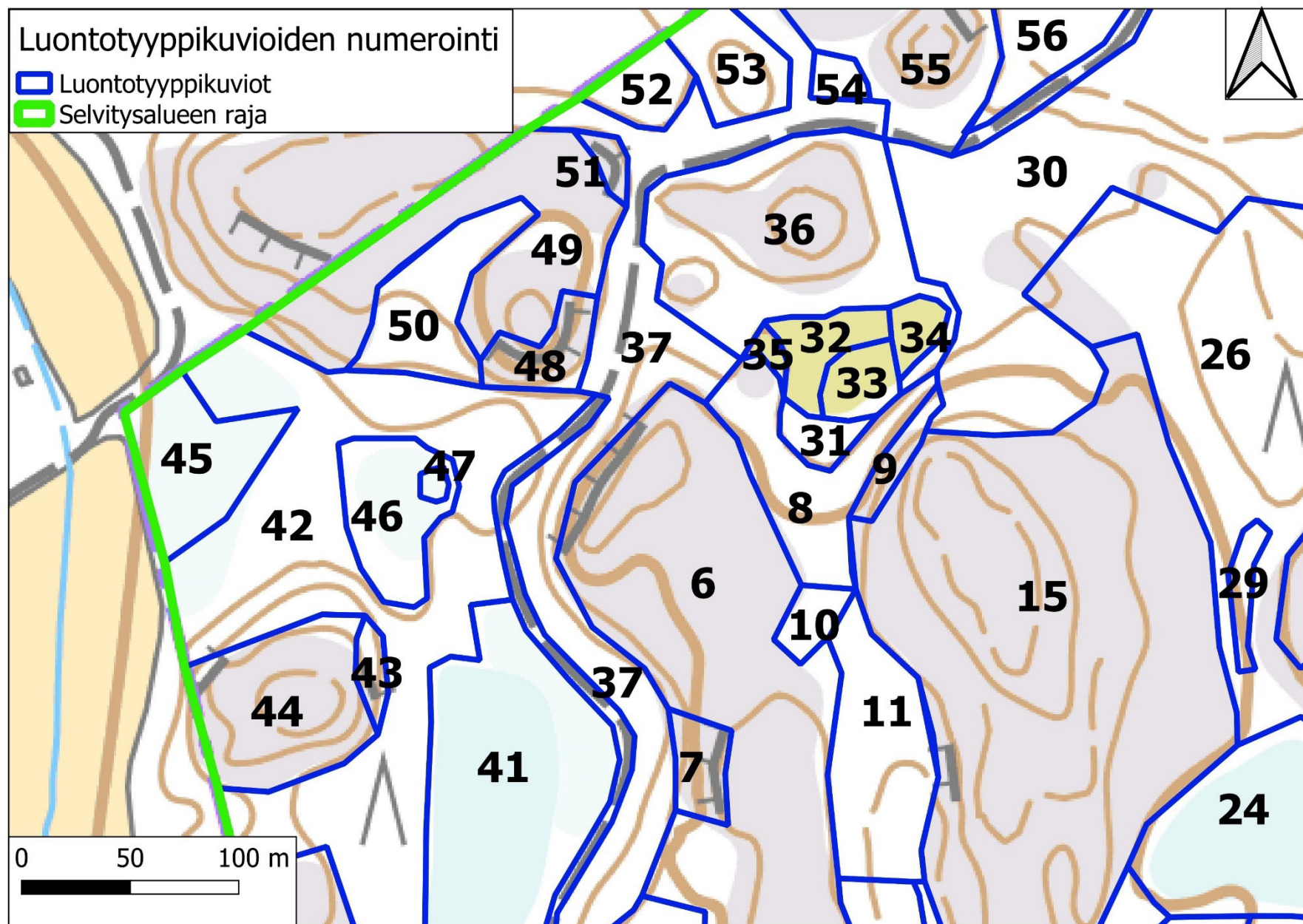
- Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001. Natura 2000 -luontotyyppiopas. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Ympäristöopas 46. 194 s.
- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Kemppainen, R. 2017. Perinnemaisemien inventointiohje. Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Raportteja 25/2017. 88 s.
- Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 1: tulokset ja arvioinnin perusteet. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018.
- Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 925 s.
- Lindholm, T. & Tuominen, S. 1993. Metsien puuston luonnontilaisuuden arviointi. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja A 3. 40 s.
- Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998. Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehti Kustannus & Tapio. 192 s.
- Metsäkeskus 2018. Tulkintasuosituksia metsälain 10§:n tarkoittamien erityisen tärkeiden elinympäristöjen rajaamisesta ja käsittelystä. 19 s.
- Mäkelä, K. & Salo, P. 2021. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 47/2021. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 350 s.
- Pääkkönen, P. & Alanen, A. 2000. Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohje. Suomen ympäristökeskuksen monisteita 188. Suomen ympäristökeskus. 128 s.
- Suomen ympäristökeskus & Metsähallitus 2019. Natura 2000 -luontotyyppien inventointiohje. Versio 7. 1.2.2019. 77 s.
- Toivonen, H. & Leivo, A. 2001. Kasvillisuuskartoituksessa käytettävä kasvillisuus- ja kasvupaikkaluokitus. Kokeiluversio. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja A 14. 96 s.

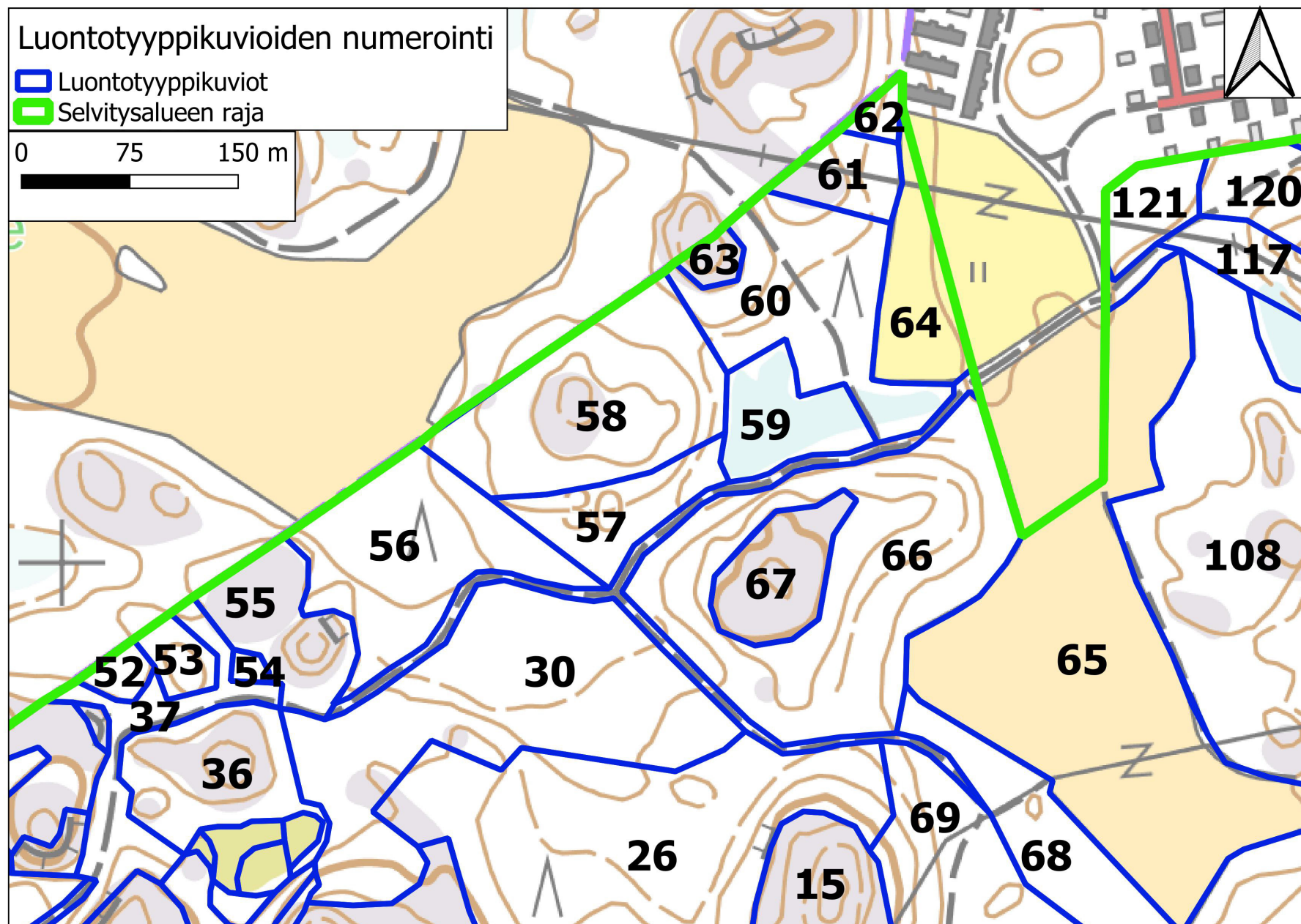
www.vanhatkartat.fi

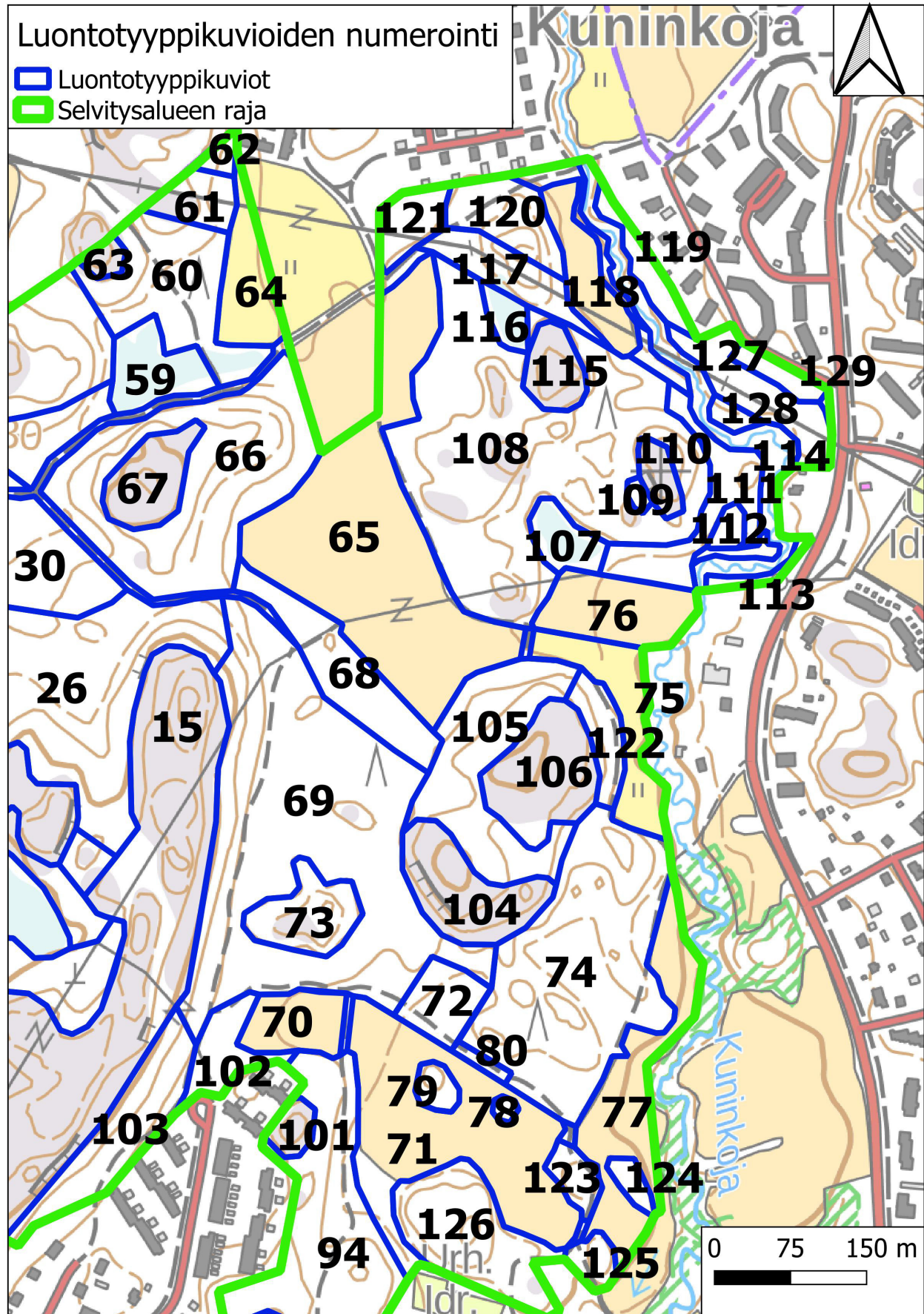
Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus (2021). Suomen lajien alueellinen uhanalaisuusarviointi 2020. <https://www.ymparisto.fi/punainenlista>

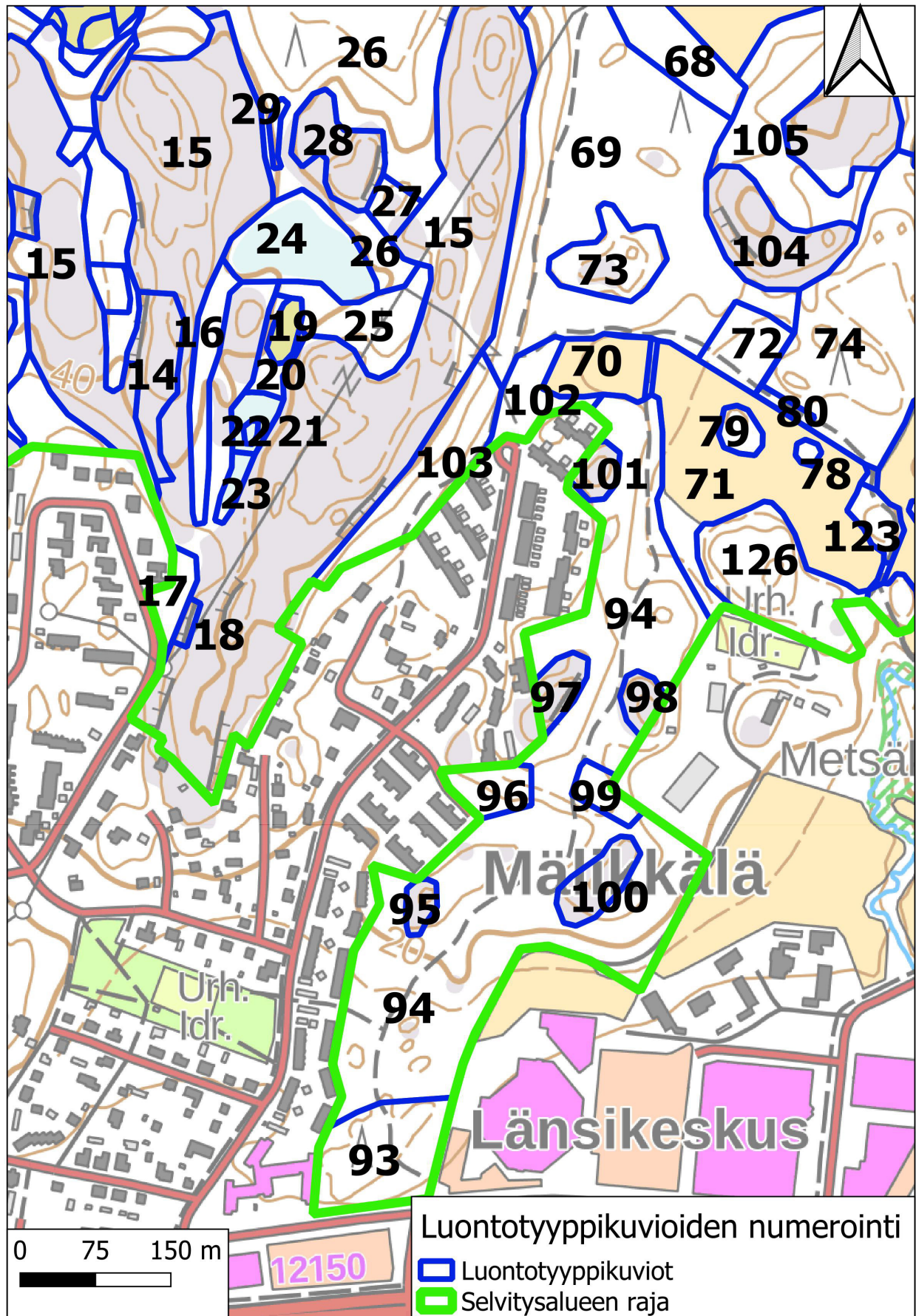
LIITE 1. Luontotyyppikuvioiden numerointi.

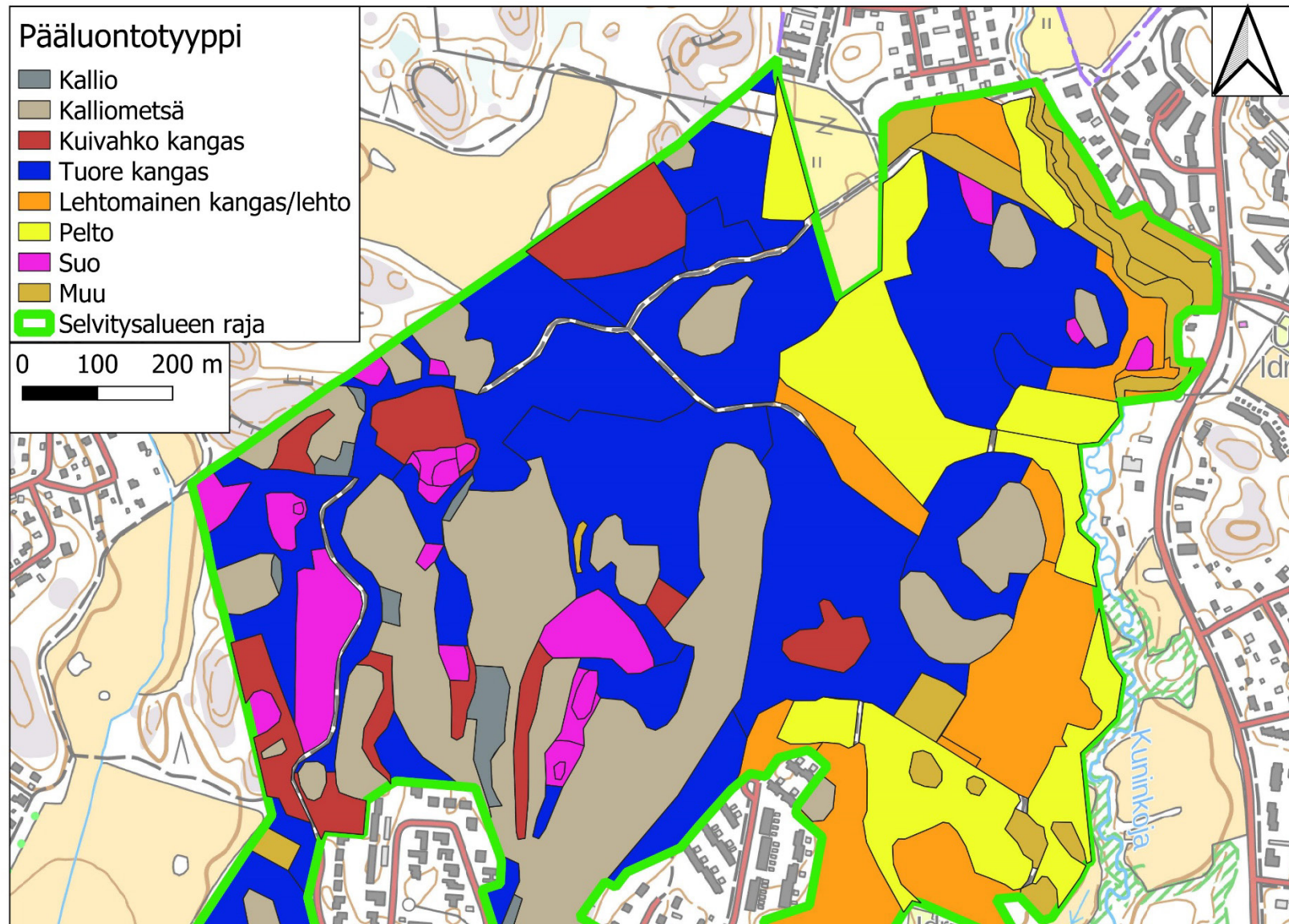

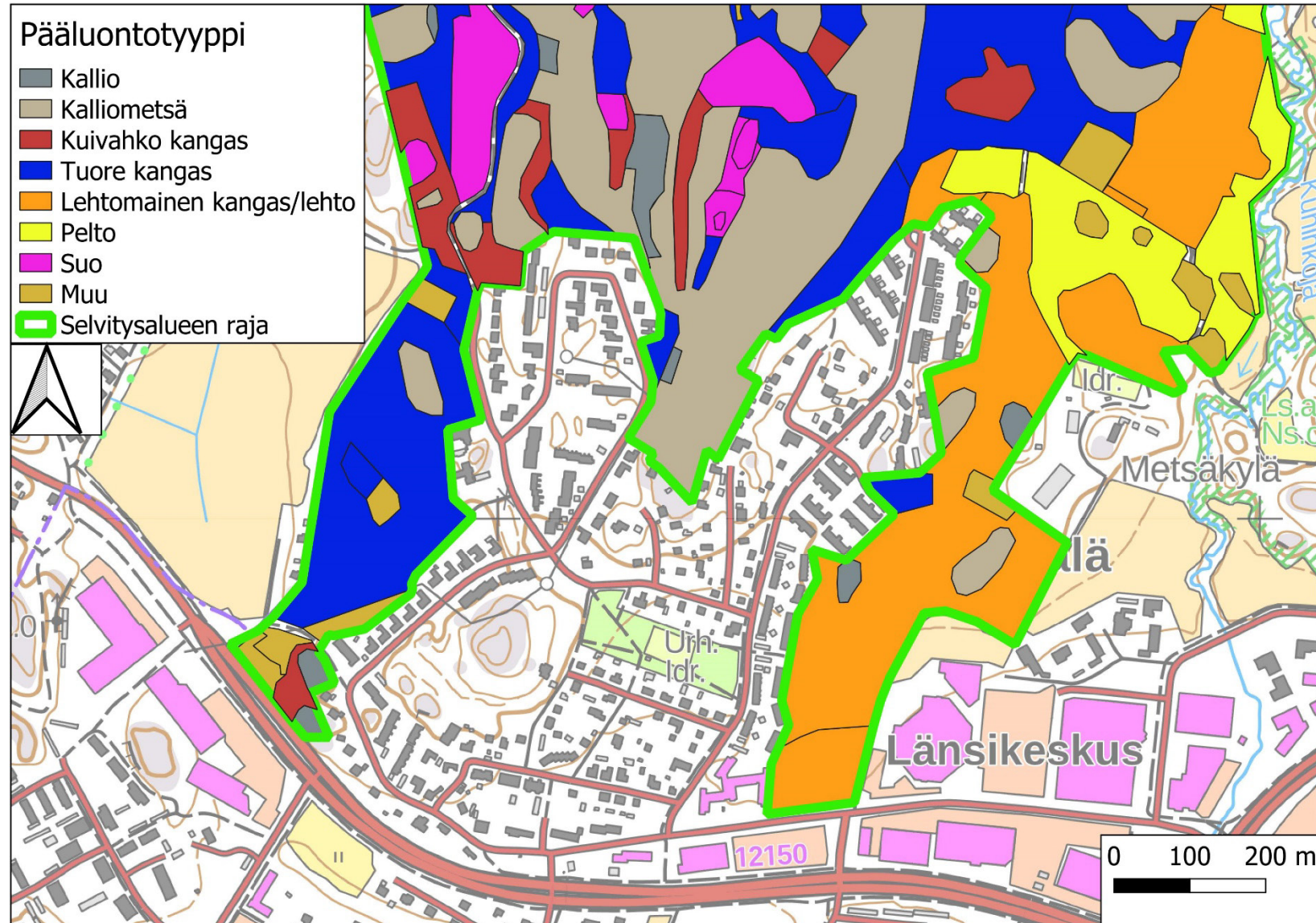

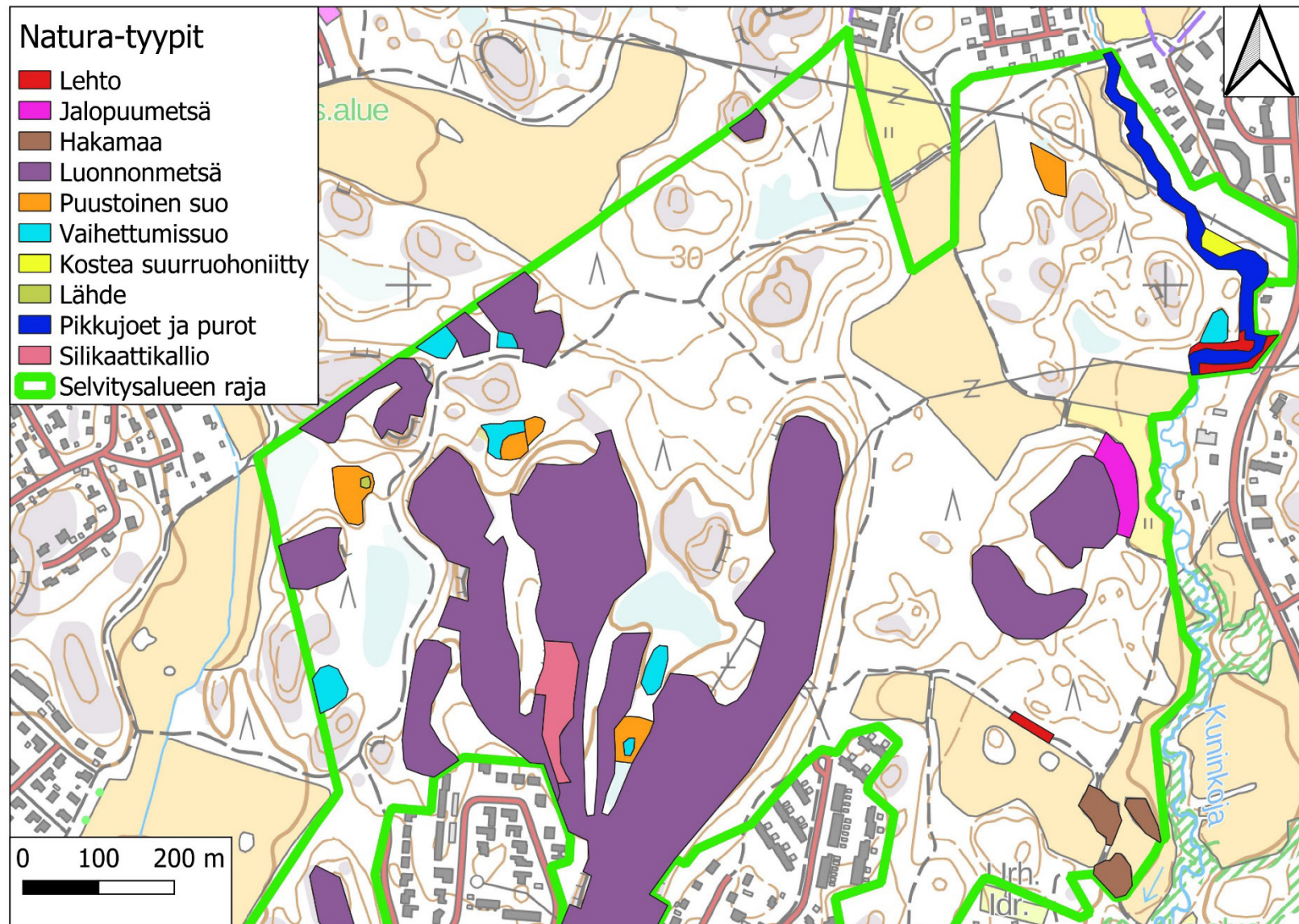

LIITE 2. Pääluontotyypit.

TURUN MÄLIKKÄLÄN METSÄN LUONTOTYYPPISELVITYS

LIITE 3. Luontodirektiivin luontotyytit.

TURUN MÄLIKKÄLÄN METSÄN LUONTOTYYPPISELVITYS

